

The Twenty-Fifth Flash Message for the Sick

This treatise consists of Twenty-Five Remedies.

[It was written as a **salve**, a **solace**, and a **prescription** for the sick, and as a visit to the sick and a wish for their speedy recovery.]

#2

Warning and Apology

This **immaterial prescription** was written with a speed greater than all my other writings,

*1 This treatise was written in four and a half hours.
Signed, Rüştü, Re'fet, Husrev, Said.*

and since time could not be found in which to correct and study it, unlike all the others, it was read only once-and that at great speed **like its composition**.

That is to say, it **has remained** in the disordered state of a **first draft**.

I **did not consider it necessary** to go over carefully the things which had occurred to me **in a natural manner**, **lest they be spoilt** by arranging them and paying them undue attention.

Readers and **especially** the sick **should not feel upset and offended** at any disagreeable expressions or **harsh words and phrases**; let them rather pray for me.

#3

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate.
Those who say when afflicted by calamity:
"To God do we belong and to Him is our return.

2 Qur'an, 2:156.

* Who gives me food and drink *

And when I am ill it is He Who cures me.

3 Qur'an, 26:79-80.

In this Flash, we describe **briefly** Twenty-Five Remedies which may offer **true consolation** and a **beneficial** cure for the sick and those struck by disaster, who form one tenth of **mankind**.

FIRST REMEDY

Unhappy sick person! Do not be anxious, **have patience!**

Your illness is not a malady for you; it is a sort of **cure**.

For life **departs** like **capital**. If it yields no fruits, it is wasted.

#4

Yirmibeşinci Lem'a Hastalar Risalesi

Yirmibeş devadır

(Hastalara bir **merhem**, bir **teselli**, manevî bir **reçete**, bir iyadet-ül mariz ve geçmiş olsun makamında yazılmıştır.)

İhtar ve İtizar

Bu **manevî reçete**, bütün yazdıklarımızın fevkinde bir sür'atle te'lif edildiği gibi;

*1 Bu risale, dört buçuk saat zarfında te'lif edilmiştir.
Evet, Evet, Evet, Evet
Rüşdü Re'fet Hüsrev Said*

hem umuma muhalif olarak tashihata ve dikkate vakit bulmayarak, **te'lifi gibi** gayet sür'atle, ancak bir defa nazardan geçirildi.

Demek **müsvedde-i evvel** hükmünde müşevveş **kalmıştır**.

Kalbe **fitrî bir surette** gelen hatıratı, san'atla ve dikkatle **bozmamak için**, yeniden tedkikata **lüzum görmedik**.

Okuyan zâtlar, **hususan** hastalar bazı nâhoş ibarelerden veyahud **ağır kelimelerden ve ifadelerden sıkılıp gücenmesinler**, bana da dua etsinler.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

□ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ

يَشْفِينِ

Şu Lem'ada, **nev'-i beşerin** on kısmından bir kısmını teşkil eden musibettede ve hastalara **hakikî bir teselli** ve **nâfi'** bir merhem olabilecek yirmibeş devayı **icmalen** beyan ediyorum.

BİRİNCİ DEVA

Ey biçare hasta! Merak etme, **sabret**.

Senin hastalığın sana dert değil belki bir nevi **dermandır**.

Çünkü ömür bir **sermayedir**, **gidiyor**. Meyvesi bulunmazsa zayi' olur.

And if it passes in ease and **heedlessness**, it passes most swiftly.

Illness makes that capital of yours **yield** huge **profits**.

Moreover, it does not allow your life to pass quickly, it **restrains** it and lengthens it, so that it will **depart** after yielding its fruits.

An indication that your life is lengthened through illness is the following much repeated **proverb**: "The times of **calamity** are long, the times of happiness, most short."

SECOND REMEDY

O ill person who lacks patience! Be patient, indeed, **offer thanks!**

Your illness may transform each of the minutes of your life into **the equivalent of** an hour's **worship**.

For worship is of two kinds. One is **positive** like the **well-known** worship of **supplication** and the five daily prayers.

#5

The other are negative forms of worship like illness and calamities. By means of these, those afflicted **realize** their **impotence** and **weakness**;

they **beseech** their All-Compassionate Creator and **take refuge in** Him;

they **manifest** worship which is **sincere** and **without hypocrisy**.

Yes, there is a sound narration stating that a life passed in illness is counted as worship for the **believer-on condition** he does not complain about God.

4 al-Albani, Sahihu Jami'i's-Saghir 256.

It is even established by sound narrations and by those who uncover the realities of creation that one minute's illness of some who are **completely patient and thankful** **becomes the equivalent of an hour's worship** and a minute's illness of certain perfected men **the equivalent of** a day's worship.

Thus, you should not **complain about** an illness which as though transforms one minute of your life into a thousand minutes and **gains** for you long life; you should rather offer thanks.

#6

THIRD REMEDY

Impatient sick person! The fact that those who come to this world **continuously** depart, and the young grow old, and man **perpetually** revolves amid death and **separation** **testifies** that he did not come to this world to enjoy himself and receive pleasure.

Hem rahat ve **gafletle** olsa, pek çabuk gidiyor.

Hastalık, senin o sermayeni büyük **kârlarla** **meyvedar** ediyor.

Hem ömrün çabuk geçmesine meydan vermiyor, **tutuyor**, uzun ediyor; tâ meyveleri verdikten sonra **bırakıp gitsin**.

İşte, ömrün hastalıkla uzun olmasına işareten bu **darb-ı mesel** dillerde destandır ki; "**Musibet** zamanı çok uzundur, safa zamanı pek kısa oluyor."

İKİNCİ DEVA

Ey sabırsız hasta! Sabret, belki **şükret**.

Senin bu hastalığın, ömür dakikalarını birer saat **ibadet hükmüne** getirebilir.

Çünkü ibadet iki kısımdır. Biri **müsbet** ibadettir ki; namaz, **niyaz** gibi **malûm** ibadetlerdir.

Diğeri menfî ibadetlerdir ki; hastalıklar, musibetler vasıtasıyla musibettede, **aczini**, **za'fını** **hisseder**.

Hâlık-ı Rahîm'ine **iltica eder**, **yalvarır**.

Hâlis, **riyasız**, manevî bir ibadete **mazhar olur**.

Evet hastalıkla geçen bir ömür, Allah'tan şekva etmemek **şartıyla**, **mü'min** için ibadet sayıldığına rivayat-ı sahiha vardır.

Hattâ bazı **sâbir ve şâkir** hastaların bir dakikalık hastalığı, **bir saat ibadet hükmüne geçtiği** ve bazı kâmillerin bir dakikası bir gün ibadet **hükmüne** geçtiği, rivayet-i sahiha ve keşfiyat-ı sadıka ile sabittir.

Senin bir dakika ömrünü, bin dakika hükmüne getirip, sana uzun ömrü **kazandıran** hastalıktan **teşekki** değil, teşekkür et.

ÜÇÜNCÜ DEVA

Ey **tahammülsüz** hasta! İnsan bu dünyaya keyf sürmek ve lezzet almak için gelmediğine, **mütemadiyen** gelenlerin gitmesi ve gençlerin ihtiyarlaşması ve **mütemadiyen** zeval ve **firakta** yuvarlanması **şahiddir**.

Moreover, while man is the most perfect, **the most elevated**, of living beings and the best endowed in regard to members and faculties, indeed like the **monarch** of animate beings, through thinking of past pleasures and future pains, he passes only a **grievous**, troublesome life, lower than the animals.

This means that man did not come to this world only in order to **live in fine manner** and pass his life in ease and **pleasure**.

Rather, **possessing vast capital**, he came here to work and do trade for an **eternal, everlasting** life.

The capital given to man is his **lifetime**.

#7

Had there been no illness, good health and well-being would have caused **heedlessness**, for they show the world to be pleasant and make the **Hereafter** forgotten.

They do not want death and the **grave** to be thought of; they cause the capital of life to be wasted **on trifles**.

Whereas illness **suddenly** opens the eyes,

it says to the body: "You are not **immortal**. You have not been left to your own devices. **You have a duty**."

Give up your **pride**, **think of the One Who created you**. Know that you will enter the grave, so prepare yourself for it!"

Thus, **from this point of view**, illness is an **admonishing guide** and **advisor** that never deceives.

It should not be complained about in this respect, indeed, should be thanked for.

And if it is too **severe**, patience should be sought to **endure** it.

#8

FOURTH REMEDY

Plaintive ill person! It is your right, not to complain, but to offer thanks and be patient.

For your body and members and faculties **are not your property**.

You did not make them, nor did you buy them **from other workshops**.

That means they are the property of another.

Their owner has **disposal** over his property as he wishes.

As is stated in the Twenty-Sixth Word, an extremely wealthy and **skilful craftsman**, for example, employs a poor man as a model in order to show off his fine art and **valuable wealth**.

Hem insan, zîhayatın en mükemmeli, **en yükseği** ve cihazatça en zengini, belki zîhayatların **sultanı** hükmünde iken, geçmiş lezzetleri ve gelecek belaları düşünmek vasıtasıyla, hayvana nisbeten en edna bir derecede, ancak **kederli**, meşakkatli bir hayat geçiriyor.

Demek insan, bu dünyaya yalnız **güzel yaşamak** için ve rahatla ve **safa** ile ömür geçirmek için gelmemiştir.

Belki **azîm bir sermaye elinde bulunan** insan, burada ticaret ile, **ebedî daimî** bir hayatın saadetine çalışmak için gelmiştir.

Onun eline verilen **sermaye** de **ömürdür**.

Eğer hastalık olmazsa, sıhhat ve âfiyet **gaflet** verir, dünyayı hoş gösterir, **âhireti** unutturur.

Kabri ve ölümü hatırına getirmek istemiyor, sermaye-i ömrünü **bâd-i heva** boş yere sarfettiriyor.

Hastalık ise, **birden** gözünü açtırır.

Vücutuna ve cesedine der ki: "**Lâyemut** değilsin, başıboş değilsin, **bir vazifen var**."

Gururu bırak, **seni yaratana düşün**, kabre gideceğini bil, öyle hazırlan."

İşte hastalık **bu nokta-i nazardan** hiç aldatmaz bir **nâsîh** ve ikaz edici bir **mürşiddir**.

Ondan şekva değil, belki bu cihette ona teşekkür etmek;

eğer fazla **ağır** gelse, **sabır** istemek gerektir.

DÖRDÜNCÜ DEVA

Ey **şekvacı** hasta! Senin hakkın şekva değil şükürdür, sabırdır.

Çünkü senin vücudun ve âza ve cihazatın, **senin mülkün değildir**.

Sen onları yapmamışsın, **başka tezgâhlardan** satın almamışsın.

Demek başkasının mülküdür.

Onların mâliki, mülkünde istediği gibi **tasarruf eder**.

Yirmialtıncı Söz'de denildiği gibi, meselâ gayet zengin, gayet **mahir** bir **san'atkâr**; güzel san'atını, **kıymetdar servetini** göstermek için, miskin bir adama modellik vazifesini gördürmek maksadıyla,

In return for a **wage**, for a brief hour he clothes the poor man in a **bejewelled and most skilfully wrought garment**.

He works it on him and gives it various states. In order to display **the extraordinary varieties of his art**, he cuts the garment, **alters it**, and lengthens and shortens it.

#9

Does the poor man working for a wage have the right to say to that person: "You are causing me trouble, you are causing me **distress** with the form you have given it, making me bow down and stand up;" has he the right to tell him that he **is spoiling** his fine appearance by cutting and shortening the garment which makes him beautiful?

Can he tell him he is being unkind and **unfair**?

O sick person! Just like in this comparison, in order to display the garment of your body with which He has clothed you, **bejewelled** as it is with **luminous** faculties like the eye, the ear, the reason, and the heart, and the **embroideries** of His Most Beautiful Names, the All-Glorious Maker makes you revolve amid numerous states and changes you in many situations.

Like you learn of **His Name of Provider** through hunger, come to know also **His Name of Healer** through your illness.

Since suffering and calamities show the decrees of some of His Names, there are in them **flashes of wisdom** and **rays of mercy**, and within those rays are numerous beauties.

#10

If the **veil** of illness, which you fear and **loathe**, was to be lifted, behind it you would find many agreeable and beautiful meanings.

FIFTH REMEDY

O you who **is afflicted with** illness!

Through **experience** I have formed the opinion at this time that sickness is a **Divine bounty** for some people, a gift of the Most Merciful One.

5 Bukhari, Marda 1; Muwatta', Ayn 7; Musnad ii, 237.

Although I am not worthy of it, for the past eight or nine years, a number of young people have come to me in connection with illness, seeking my prayers.

I have noticed that each of those ill youths had begun to think of **the Hereafter** to a greater degree than other young people.

He lacked the **drunkenness** of youth. He was saving himself to a degree **from animal desires** and heedlessness.

bir **ücrete** mukabil, bir saatçik zamanda, **murassa' ve gayet san'atlı diktiği bir gömleği**, bir hulleyi o fakire giydirebilir.

Onun üstünde işler ve vaziyetler verir. **Hârîka enva'-ı san'atını** göstermek için keser, **değiştirir**, uzaltır, kısaltır.

Acaba şu ücretli miskin adam, o zâta dese: "Bana zahmet veriyorsun, eğilip kalkmakla verdiğin vaziyetten bana **sıkıntı** veriyorsun, beni güzelleştiren bu gömleği kesip kısaltmakla güzelliğimi **bozuyorsun**" demeye hak kazanabilir mi?

Merhametsizlik, **insafsızlık** ettin diyebilir mi?

İşte aynen bu misal gibi, Sâni'-i Zülcelal sana ey hasta! Göz, kulak, akıl, kalb gibi **nuranî** duygularla **murassa'** olarak giydirdiği cisim gömleğini, esma-i hüsnasının **nakışlarını** göstermek için, çok hâlât içinde seni çevirir ve çok vaziyetlerde seni değiştirir.

Sen açlıkla onun **Rezzak ismini** tanıdığın gibi, **Şâfi ismini** de hastalığınla bil.

Elemler, musibetler bir kısım esmasının ahkâmını gösterdikleri için, onlarda **hikmetten lem'alar** ve **rahmetten şualar** ve o şuaat içinde çok güzellikler bulunuyor.

Eğer **perde** açılrsa, tevahhuş ve **nefret** ettiğin hastalık perdesi arkasında, sevimli güzel manaları bulursun.

BEŞİNCİ DEVA

Ey maraza **mübtela** hasta!

Bu zamanda **tecrübemle** kanaatım gelmiştir ki; hastalık bazılara bir **ihsan-ı İlahîdir**, bir hediye-i Rahmanîdir.

Bu sekiz dokuz senedir, **liyakatsız olduğum halde**, bazı genç zâtlar, hastalık münasebetiyle dua için benimle görüştüler.

Dikkat ettim ki; hangi hastalıklı genci gördüm, sair gençlere nisbeten **âhiretini** düşünmeye başlıyor.

Gençlik **sarhoşluğu** yok. Gaflet içindeki **hayvanî hevesattan** bir derece kendini kurtarıyor.

So I would consider them and then warn them that their illnesses were **a Divine bounty** within the limits of their **endurance**.

I would say: "I am not opposed to this illness of yours, my brother.

I don't feel **compassion** and **pity** for you because of your illness, so that I should pray for you.

Try to be patient until illness awakens you completely, and after it has performed its duty, **God willing, the Compassionate Creator** will restore you to health."

I would also say to them: "Through **the calamity** of good health, some of **your fellows become neglectful**, give up the five daily prayers, do not think of the grave, and forget God Almighty.

Through the **superficial** pleasure of a brief hour's worldly life, they shake and damage **an unending, eternal life**, and even destroy it.

Due to illness, you see the grave, which you will in any event enter, and **the dwellings of the Hereafter** beyond it, and you act in accordance with them.

That means for you, illness is good health, while for some of **your peers** good health is a sickness..."

SIXTH REMEDY

O sick person who complains about his suffering! I say to you: think of your past life and remember the **pleasurable** and happy days and the **distressing** and troublesome times.

For sure, you will either say "Oh!" or "Ah!" That is, your heart and tongue will either say "**All praise and thanks be to God!**", or "Alas and alack!"

Note carefully, what makes you exclaim "Praise and thanks be to God!" is thinking of the pains and calamities that **have befallen** you; it induces a sort of pleasure so that your heart **offers thanks**.

For **the passing of pain** is a pleasure.

With the passing of pains and calamities, a **legacy** of pleasure is left **in the spirit**, which on being aroused by thinking, **pours forth** from the spirit with thanks.

What makes you exclaim "Alas and alack!" are the pleasurable and happy times you have experienced in the **former** times, which, with their passing leave a legacy of **constant** pain in your spirit.

Whenever you think of them, the pain **is again stimulated**, causing **regret** and sorrow to pour forth.

Since one day's **illicit** pleasure sometimes causes a year's **suffering** in the spirit,

Ben de bakıyordum, onların **tahammül** dâhilindeki hastalıklarını **bir ihsan-ı İlahî** olduğunu ihtar ederdim.

Derdim ki: "Kardeşim, senin bu hastalığının aleyhinde değilim,

hastalık için sana karşı bir **şefkat** hissedip **acımiyorum** ki dua edeyim.

Hastalık seni tam uyandırıncaya kadar sabra çalış ve hastalık vazifesini bitirdikten sonra **Hâlık-ı Rahîm inşâallah** sana şifa verir."

Hem derdim: "Senin bir kısım **emsalin** sıhhat **belasıyla gaflete düşüp**, namazı terkedip, kabri düşünmeyip, Allah'ı unutup,

bir saatlik hayat-ı dünyeviye'nin **zahirî** keyfi ile, **hadsiz bir hayat-ı ebediyesini** sarsar, zedeler, belki de harab eder.

Sen hastalık gözüyle, her halde gideceğin bir menzilin olan kabrini ve daha arkasında **uhrevî menzilleri** görürsün ve onlara göre davranıyorsun.

Demek senin için hastalık, bir sıhattır. Bir kısım **emsalindeki** sıhhat, bir hastalıktır."

ALTINCI DEVA

Ey elemden teşekki eden hasta! Senden soruyorum; geçmiş ömrünü düşün ve o ömürde geçmiş **lezzetli** safa günleri ve bela ve **elemli** vakitlerini tahattur et.

Herhalde ya oh, ya ah diyeceksin. Yani, ya **elhamdülillah** şükür veyahud vâ-hasretâ, vâ-esefâ kalbin veya lisanın diyecek.

Dikkat et, sana oh elhamdülillah şükür dediren, senin **başından geçmiş** elemeler, musibetlerin düşünmesi, bir manevî lezzeti deşiyor ki; senin kalbin **şükreder**.

Çünkü **elemin zevali**, lezzettir.

O elemeler, o musibetler zevaliyle, **ruhta** bir lezzet **irsiyet** bırakmış ki, düşünmekle deşilse, ruhtan bir lezzet **akıyor**, şükürler takattur ediyor.

Sana vâ-esefâ, vâ-hasretâ dedirten, **eski** zamanda geçirdiğin lezzetli ve safalı o hallerdir ki; zevalleriyle, senin ruhunda **daimî** bir elem irsiyet bırakıp,

ne vakit düşünsen, o elem **yine deşiliyor**, **esef** ve hasret akıtıyor.

Madem bir günlük **gayr-ı meşru** lezzet, bazan bir sene manevî **elem** çektiriyor.

and with the pain of a **fleeting** day's illness are many days' pleasure and **recompense** in addition to the pleasure at being relieved at its passing and saved from it,

think of the result of this temporary illness with which you are now afflicted, and of the **merits of its inner face**.

Say: "All is from God! This too will pass!", and offer thanks **instead of** complaining.

#14

SIXTH REMEDY

6 This Flash occurred to me in a natural manner, and two remedies have been included in the Sixth Remedy. We have left it thus in order not to spoil the naturalness; indeed, we did not change it thinking there may be some mystery contained in it.

O brother who thinks of the pleasures of this world and **suffers distress** at illness!

If this world was **everlasting**, and if on our way there was no death, and if **the winds of separation and decease** did not blow, and if there were no winters of the spirit in the **calamitous** and stormy future, I would have pitied you together with you.

But since one day the world will bid us to leave it and will close its ears to our cries, we must forego our love of it now **through the warnings** of these illnesses, **before it drives us out**.

We must try to **abandon** it in our hearts before it abandons us.

Yes, illness **utters** this warning to us: "Your body is not composed of stone and iron, but of various materials which **are** always **disposed to** parting.

#15

Leave off your pride, understand **your impotence**, recognize your Owner, know your duties, learn why you came to this world!" It **declares** this secretly in the heart's ear.

Moreover, **since** the pleasures and enjoyment of this world do not continue,

and **particularly** if they are **illicit**, they are both fleeting, and full of pain, and sinful,

do not weep on the pretext of illness because you have lost those pleasures.

On the contrary, think of **the aspects** of worship and reward in the Hereafter to be found in illness, and try to receive pleasure from those.

#16

SEVENTH REMEDY

O sick person who has lost the pleasures of health!

Ve **muvaqqat** bir günlük hastalıkla gelen elem, çok günler manevî lezzet-i **sevabla** beraber, zevalindeki halâs ve kurtulmaktan gelen manevî lezzet vardır.

Senin başındaki şimdilik bu muvaqqat hastalığın neticesi ve **içyüzündeki sevabı** düşün,

"Bu da geçer yahu!" de, şekva **yerinde** şükret.

ALTINCI DEVA

2 Fitrî bir surette bu lem'a tahattur ettiğinden, altıncı mertebede iki deva yazılmış. Fitrîliğine ilişmemek için öylece bıraktık, belki bir sır vardır diye değiştirmedik.

Ey dünya zevkini düşünüp hastalıktan **ızdırab çeken** kardeşim!

Bu dünya eğer **daimî** olsa idi ve yolumuzda ölüm olmasaydı ve **firak ve zevalin rüzgârları** esmeseydi ve **musibetli**, fırtınalı istikbalde manevî kış mevsimleri olmasaydı; ben de seninle beraber senin haline acıyacaktım.

Fakat madem dünya bir gün bize haydi dışarı diyecek, feryadımızdan kulağını kapayacak, **o bizi dışarı koğmadan** biz bu hastalıklar **ikazatıyla** şimdiden onun aşkından vazgeçmeliyiz.

O bizi terketmeden, kalben onu **terke** çalışmalıyız.

Evet hastalık bu manayı bize **ihtar edip** der ki: "Senin vücudun taştan, demirden değildir. Belki daima ayrılmaya **müsaid** muhtelif maddelerden terki edilmıştır.

Gururu bırak, **acini** anla, mâlikini tanı, vazifeni bil, dünyaya ne için geldiğini öğren!" kalbin kulağına gizli **ihtar ediyor**.

Hem **madem** dünyanın zevki, lezzeti devam etmiyor.

Hususan meşru olmazsa hem devamsız, hem elemli, hem günahlı oluyor.

O zevki kaybettiğinden hastalık **bahanesiyle ağlama**;

bilakis hastalıktaki manevî ibadet ve uhrevî sevab **cihetini** düşün, zevk almaya çalış.

YEDİNCİ DEVA

Ey sıhhatının lezzetini kaybeden hasta!

Your illness does not spoil the pleasure of **Divine bounties**, on the contrary, it causes them to be experienced and **increases** them.

For if something is continuous, it loses **its effect**.

The people of reality even say that “**Things are known through their opposites.**”

"For example, if there was no darkness, light would not be known and would contain no pleasure.

If there was no cold, heat **could not be comprehended**, it would not be agreeable.

If there was no hunger, food would afford no pleasure.

If there was no **thirst** of the **stomach**, there would be no pleasure in drinking water.

If there was no sickness, no pleasure would be had from good health.

#17

The All-Wise Creator's **decking out** man with truly numerous members and faculties, to the extent that he may experience and recognize the innumerable varieties of bounties in the universe, shows that He wants to **make man aware of every sort of His bounty** and to acquaint him with them and to **impel** man to offer constant thanks.

Since this is so, He will give illness, sickness, and suffering, **the same as He bestows** good health and well-being.

I ask you: "If there had not been this illness **in your** head or in your hand or **stomach**, would you **have perceived** the pleasurable and enjoyable Divine bounty of the good health of your head, hand or stomach, and offered thanks?"

For sure, it is not offering thanks for it, you would not have even thought of it!

You would have **unconsciously** spent that good health on heedlessness, and perhaps even **on dissipation**.

#18

EIGHTH REMEDY

O sick person who thinks of the Hereafter! Sickness washes away **the dirt of sins** like soap, and cleanses.

It is established in a sound Hadith that illnesses are **atonement** for sins.

And in another Hadith, it says: "As **ripe** fruits fall on their tree being shaken, so the sins of a **believer** fall away on his shaking with illness."

7 Bukhari, Marda 1, 2, 13, 16; Muslim, Birr 45; Darimi, Rikak 57; Musnad i, 371, 441; ii, 303, 335; iii, 4, 18, 38, 48, 61, 81.

Senin hastalığın sıhhatteki **nimet-i İlahiyenin** lezzetini kaçırmıyor, bilakis tattırıyor, **ziyadeleştiriyor**.

Çünkü bir şey devam etse **tesirini** kaybeder.

Hattâ **ehl-i hakikat** müttefikan diyorlar ki:

إِنَّمَا الْأَشْيَاءُ تُعْرَفُ بِأَضْدَادِهَا

yani: "Herşey zıddıyla bilinir."

Meselâ, karanlık olmazsa ışık bilinmez, lezzetsiz kalır.

Soğuk olmazsa hararet **anlaşılmaz**, zevksiz kalır.

Açlık olmazsa, yemek lezzet vermez.

Mide harareti olmazsa, su içmesi zevk vermez.

İllet olmazsa, âfiyet zevksizdir. Maraz olmazsa, sıhhat lezzetsizdir.

Madem Fâtır-ı Hakîm insana **her çeşit ihsanını ihsas etmek** ve herbir nevi nimetini tattırmak ve insanı daima şükre **sevketmek** istediğini, şu kâinatta çeşit çeşit hadsiz enva'-ı nimeti tadacak tanıyacak derecede gayet çok cihazat ile insanı **techiz etmesi** gösteriyor ki;

elbette sıhhat ve âfiyeti **verdiği gibi**; hastalıkları, illetleri, dertleri de verecektir.

Senden soruyorum: "Bu hastalık senin başında veya elinde veya **midende** olmasaydı; sen, başın, elin, midenin sıhhatindeki lezzetli, zevkli nimet-i İlahiyeyi **hissedip** şükreder miydin?"

Elbette şükür değil, belki düşünmeyecektin;

şuursuz o sıhhatı gaflete belki **sefahete** sarfederdin."

SEKİZİNCİ DEVA

Ey âhiretini düşünen hasta! Hastalık, sabun gibi, **günahların kirlerini** yıkar, temizler.

Hastalıklar, **keffaret**-üz zünub olduğu hadîs-i sahih ile sabittir.

Hem hadîste vardır ki: "**Ermiş** ağacı silkmekle nasıl meyveleri düşer; **imanlı** bir hastanın titremesi de, öyle günahları silker."

Sins are the lasting illnesses of eternal life, and in this worldly life they are sicknesses for the heart, conscience, and spirit.

If you are patient and do not complain, you will be saved through this temporary sickness from numerous perpetual sicknesses.

If you do not think of your sins, or do not know the Hereafter, or do not recognize God, you suffer from an illness so fearsome it is a million times worse than your present minor illnesses.

#19

Cry out at that, for all the beings in the world are connected with your heart, spirit, and soul.

Those connections are continuously severed by death and separation, opening up in you innumerable wounds.

Particularly since you do not know the Hereafter and imagine death to be eternal non-existence, it is quite simply as though lacerated and bruised, your being suffers illness to the extent of the world.

Thus, the first thing you have to do is to search for the cure of belief, which is a certain healing remedy for the innumerable illnesses of that infinitely wounded and sick, extensive immaterial being of yours; you have to correct your beliefs,

and the shortest way of finding such a cure is to recognize the power and mercy of the All-Powerful One of Glory by means of the window of your weakness and impotence shown you behind the curtain of heedlessness, rent by your physical illness.

#20

Yes, one who does not recognize God is afflicted with a world-full of tribulations.

While the world of one who does recognize Him is full of light and spiritual happiness;

he perceives these in accordance with the strength of his belief.

The suffering resulting from insignificant physical illnesses is dissolved by the immaterial joy, healing, and pleasure that arise from this belief; the suffering melts away.

NINTH REMEDY

O sick person who recognizes his Creator! The pain, fear, and anxiety in illness is because it is sometimes leads to death.

Since superficially and to the heedless view death is frightening, illnesses which may lead to it cause fear and apprehension.

So know firstly and believe firmly that the appointed hour is determined and does not change.

Günahlar, hayat-ı ebediyede daimî hastalıklardır. Bu hayat-ı dünyevîde dahi kalb, vicdan, ruh için manevî hastalıklardır.

Sen eğer sabredip şekva etmezsen, şu muvakkat bir hastalık ile daimî pek çok hastalıklardan kurtuluyorsun.

Eğer günahları düşünmüyorsan, yahud âhireti bilmiyorsan veya Allah'ı tanımıyorsan, sende öyle dehşetli bir hastalık var ki; milyon defa sendeki bu küçük hastalıktan daha büyüktür.

Ondan feryad et. Çünkü bütün dünyanın mevcudatıyla kalbin, ruhun ve nefsin alâkadardır.

Mütemadiyen firak ve zeval ile o alâkalar kesilip, sende hadsiz yaralar açılır.

Bahusus âhireti bilmediğin için, ölümü i'dam-ı ebedî tahayyül ettiğinden -âdeta- güya yara bere içinde, dünya kadar hastalıklı bir vücudun var.

İşte en evvel hadsiz yaralı ve hastalıklı bu büyük manevî vücudun hadsiz hastalıklarına kat'î ilâç ve kat'î şifa verici bir tiryak olan iman ilâcını aramak ve itikadını düzeltmek gerektir ki,

o ilâcı bulmakta en kısa yol, bu maddî hastalığın yırttığı gaflet perdesinin altında sana gösterdiği aczin ve za'fin penceresiyle, bir Kadîr-i Zülcelal'in kudretini ve rahmetini tanımaktır.

Evet Allah'ı tanımayanın dünya dolusu bela başında vardır.

Allah'ı tanıyanın dünyası nurla ve manevî sürurla doludur.

Derecesine göre iman kuvvetiyle hisseder.

Bu imandan gelen manevî sürur ve şifa ve lezzet altında, cüz'î maddî hastalıkların elemi erir, ezilir.

DOKUZUNCU DEVA

Ey Hâlık'ını tanıyan hasta! Hastalıklardaki elem ve tevahhuş ve korkmak ise; hastalık bazan ölüme vesile olduğu cihetindedir.

Ölüm, nazar-ı gaflet ve zahîrî cihetinde dehşetli olduğundan, ona vesile olabilen hastalıklar korkutuyor, telaş veriyor.

Evvelâ bil ve kat'î iman et ki: "Ecel mukadderdir, tegayyür etmez."

Those **weeping** beside **the grievously sick** and those in perfect health have died, while **the grievously sick** have been cured and lived.

Secondly: Death is not **terrifying** as it appears to be **superficially**.

Through the light **afforded** by the All-Wise Qur'an, in many parts of the Risale-i Nur we have proved in completely certain and indubitable fashion that

for believers death is to **be discharged from the burdensome duties of life**.

And for them it is **a rest** from worship, which is **the instruction and training** in the arena of **trial** of this world.

It is also **a means** of their rejoining friends and relations, ninety-nine out of a hundred of whom have already departed for the next world.

And it is **a means** of entering **their true homeland** and **eternal abodes of happiness**.

It is also **an invitation** to the gardens of Paradise **from the dungeon of this world**.

#22

And it is **the time to receive their wage from the munificence** of the Most Compassionate Creator in return for service rendered to Him.

Since the reality of death is this, it should not be regarded as terrifying, but on the contrary, as **the introduction** to mercy and happiness.

Moreover, some of the people of God fearing death has not been out of terror at it,

but due to their hope of gaining more **merit** through performing more good works with the continuation of the duties of life.

Yes, for **the people of belief**, death is the door to **Divine mercy**,

while for **the people of misguidance**, it is **the pit of everlasting darkness**.

TENTH REMEDY

O sick person who worries unnecessarily! **You worry** at the severity of your illness and that worry increases it.

If you want your illness to be less severe, try not to worry.

#23

That is, think of the benefits of your illness, **the recompense** for it, and that it will pass quickly; it will remove the worry and cut the illness **at the root**.

Çok **ağır hastaların** başında **ağlayanlar** ve sıhhatleri yerinde olanlar ölmüşler, **o ağır hastalar** şifa bulup yaşamışlar.

Sâniyen: Ölüm, **sureten** görüldüğü gibi **dehşetli** değil.

Çok risalelerde gayet kat'î, şeksiz, şübhesiz bir surette, Kur'an-ı Hakîm'in **verdiği** nur ile isbat etmişiz ki:

Ehl-i iman için ölüm, **vazife-i hayat külfetinden bir terhistir**;

hem dünya meydanındaki **imtihanda**, **talim ve talimat** olan ubudiyetten **bir paydostur**;

hem öteki âleme gitmiş yüzde doksandokuz ahabab ve akrabasına kavuşmak için **bir vesiledir**;

hem **hakikî vatanına** ve **ebedî makam-ı saadetine** girmeye **bir vasıta**dır;

hem **zindan-ı dünyadan** bostan-ı cinana **bir davettir**;

hem Hâlık-ı Rahîm'inin **fazlından**, kendi hizmetine mukabil **ahz-ı ücret etmeye bir nöbettir**.

Madem ölümün mahiyeti hakikat noktasında budur; ona dehşetli bakmak değil, bilakis rahmet ve saadetin bir **mukaddemesi** nazarıyla bakmak gerektir.

Hem ehlullahın bir kısmının ölümünden korkmaları, ölümün dehşetinden değildir.

Belki daha fazla **hayır** kazanacağım diye, vazife-i hayatın idamesinden kazanacakları hayrat içindir.

Evet **ehl-i iman** için ölüm, **rahmet kapısıdır**.

Ehl-i dalalet için, **zulûmat-ı ebediye kuyusudur**.

ONUNCU DEVA

Ey lüzumsuz merak eden hasta! Sen, hastalığın ağırlığından **merak ediyorsun**. O merakın, senin hastalığını ağırlaştırır.

Hastalığın hafifleşmesini istersen, merak etmemeye çalış.

Yani hastalığın faydelerini, **sevabını** ve çabuk geçeceğini düşün, merakı kaldır, hastalığın **kökünü** kes.

Indeed, worry increases illness twice over. Worry causes an immaterial illness of the heart **beneath** the physical illness; the physical illness **rests on** that and **persists**.

If the worry **ceases through submission, contentment**, and thinking of **the wisdom** in the illness, an important part of the illness is extirpated; it becomes lighter and in part disappears.

Sometimes a minor physical illness increases tenfold just through **anxiety**.

On the anxiety **ceasing, nine tenths** of the illness disappears.

Worry increases illness, so is it also like an **accusation** against Divine wisdom and a **criticism** of Divine mercy and **complaint** against the Compassionate Creator.

For this reason, **contrary to his intentions**, the one who does so receives a rebuff and it increases his illness.

#24

Yes, just as thanks increases **bounty**, so also complaint increases illness and **tribulations**.

Furthermore, worry is itself an illness. The cure for it is to know **the wisdom** in illness and **the purpose** of it.

Since you have learnt its purpose and benefit, apply that **salve** to your worry and find relief!

Say "Ah!" instead of "Oh!", and **"All praise be to God for every situation"** instead of sighing and lamenting.

ELEVENTH REMEDY

O my impatient sick brother! Although illness causes you an immediate suffering, the passing of your illness in the past until today **produces** an immaterial pleasure and happiness for the spirit arising from the reward received for enduring it.

From today forward, and even from this hour, there is no illness, and certainly no pain is to be had from non-being.

And if there is no pain, there cannot be any **grief**.

#25

You become impatient because you imagine things wrongly.

Because, with the physical aspect of your time of illness prior to today departing, its pain **has departed** with it; only its reward and the pleasure of its passing **remains**.

While it should give you **profit** and happiness, to think of past days and **feel grieved** and become impatient is crazy.

Evet merak, hastalığı ikileştirir; maddî hastalığın **altında** merak ile manevî bir hastalığı kalbine verir; maddî hastalık ona **dayanır, devam eder**.

Eğer **teslimiyetle, rıza ile**, hastalığın **hikmetini** düşünmekle o merak **gitse**, o maddî hastalığın mühim bir kökü kesilir, hafifleşir, kısmen gider.

Hususan evhâmla bir dirhem maddî hastalık, bazan **merak** vasıtasıyla on dirhem kadar büyür.

Merak **kesilmesiyle**, o hastalığın **onda dokuzu** gider.

Merak, hastalığı ziyade ettiği gibi, hikmet-i İlahiyeyi **ittihâm** ve rahmet-i İlahiyeyi **tenkid** ve Hâlık-ı Rahîm'inden **şekva** hükmünde

olduğu için, **aks-i maksadıyla** tokat yer, hastalığını ziyadeleştirir.

Evet nasilki şükür **nimeti** ziyadeleştirir.. öyle de şekva; hastalığı, **musibeti** tezyid eder.

Hem merakın kendisi de bir hastalıktır. Onun ilâcı, hastalığın **hikmetini** bilmektir.

Madem hikmetini, faidesini bildin; o **merhemi** meraka sür, kurtul.

"Ah!" yerine "Oh!" de, "Vâ-esefâ!" yerine **"Elhamdülillahi alâküllihal"** söyle.

ONBİRİNCİ DEVA

Ey sabırsız hasta kardeş! Hastalık, hazır bir elemi sana vermekle beraber; evvelki hastalığından bugüne kadar o hastalığın zevalindeki bir lezzet-i maneviye ve sevabındaki bir lezzet-i ruhiye **veriyor**.

Bugünden, belki bu saatten sonraki zamanda hastalık yok, elbette yoktan elem yok;

elem olmazsa **teessür** olamaz.

Sen yanlış bir surette tevehhüm ettiğin için sabırsızlık geliyor.

Çünkü bugünden evvel bütün hastalık zamanının maddîsi gitmekle, elemi de beraber **gitmiş**; kendindeki sevabı ve zevalindeki lezzet **kalmış**.

Sana **kâr** ve sürur vermek lâzım gelirken, onları düşünüp **müteallim olmak** ve sabırsızlık etmek divaneliktir.

Future days have not yet come. To think of them now, and **by imagining** a day that does not exist and an illness that does not exist and grief that does not exist to **be grieved** and display impatience, is to give the colour of existence to three degrees of non-existence- if that is not crazy, what is?

Since, if the hour previous to the present was one of illness, it produces **joy**;

and since the time **subsequent** to the present hour is **non-existent**, and the illness is non-existent, and the grief is non-existent,

#26

do not scatter the power of patience given you by Almighty God to right and left, but **muster** it in the face of pain of the present hour; say: "O Most Patient One!" and **withstand** it.

TWELFTH REMEDY

O sick person who due to illness cannot perform his worship and **invocations** and feels grief at **the deprivation!**

Know that it is stated in a Hadith that "A **pious** believer who due to illness cannot perform the invocations he normally regularly performs, receives an equal reward." *8 Bukhari, Jihad 134; Musnad iv, 410, 418.*

On an ill person **carrying out** his **obligatory worship** as far as it is possible with patience and **relying on God**, during that time of severe illness, the illness takes the place of Sunna worship -and in **sincere** form.

Moreover, illness makes a person understand **his impotence** and **weakness**.

#27

It causes him to offer supplication both verbally and through the tongue of **his impotence and weakness**.

Almighty God bestowed on man a boundless impotence and infinite weakness

so that he would **perpetually seek refuge at the Divine Court** and beseech and supplicate.

According to the meaning of the verse, Say: Your Sustainer would not concern Himself with you if it was not for your prayers ; *9 Qur'an, 25:77.*

that is, "what **importance** would you have if you did not offer prayer and supplication?",

the wisdom in man's creation and reason for his value is **sincere prayer and supplication**.

Since one cause of this is illness, **from this point of view** it should not be complained about, but God should be thanked for it, and **the tap** of supplication which illness opens should not be closed **by regaining health**.

Gelecek günler daha gelmemişler. Onları şimdiden düşünüp, yok bir günde, yok olan bir hastalıktan, yok olan bir elemden **tevehhüm ile** düşünüp **müteellim olmak**, sabırsızlık göstermekle, üç merteye yok yoğa vücut rengi vermek, divanelik değil de nedir?

Madem bu saatten evvelki hastalık zamanları ise **sürur** veriyor.

Ve madem yine bu saatten **sonraki** zaman **madum**, hastalık madum, elem madumdur.

Sen, Cenab-ı Hakk'ın sana verdiği bütün sabır kuvvetini böyle sağa sola **dağıtma**; bu saatteki eleme karşı **tahşid et**; "Yâ Sabûr!" de, **dayan**.

ONİKİNCİ DEVA

Ey hastalık sebebiyle ibadet ve **evradından** mahrum kalan ve o **mahrumiyetten** teessüf eden hasta!

Bil ki: Hadîşçe sabittir ki; **müttaki** bir mü'min, hastalık sebebiyle yapamadığı daimî virдинin sevabını, hastalık zamanında yine kazanır.

Farzı, mümkün olduğu kadar **yerine getiren** bir hasta, sabır ve **tevekkül** ile ve farzlarını yerine getirmekle o ağır hastalık zamanında sair sünnetlerin yerini, hem **hâlis** bir surette, hastalık tutar.

Hem hastalık, insandaki **aczini, za'fını** ihsas eder.

O **aczin lisanıyla ve za'fin** diliyle halen ve kalen bir dua ettirir.

Cenab-ı Hak, insana hadsiz bir acz ve nihayetsiz bir za'f vermiş..

tâ ki **daimî bir surette** **dergâh-ı İlahiyeye iltica edip** niyaz etsin, dua etsin.

قُلْ مَا يَعْجَبُوا بِكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ

yani "Eğer duanız olmazsa ne **ehemmiyetiniz** var" âyetin sırrıyla

insanın hikmet-i hilkatı ve sebab-i kıymeti olan **samimî dua ve niyazın** bir sebebi

hastalık olduğundan, **bu nokta-i nazardan** şekva değil, Allah'a şükür etmek ve hastalığın açtığı dua **musluğunu, âfiyeti kesbetmekle** kapamamak gerektir.

THIRTEENTH REMEDY

O unhappy person who complains at illness! For some people illness is an important **treasury**, a most valuable **Divine gift**.

Every sick person can think of his illness as being of that sort.

The **appointed hour** is not known:

in order to **deliver** man from absolute **despair** and absolute heedlessness, and to hold him between hope and fear and so preserve both this world and the Hereafter, in His wisdom Almighty God **has concealed** the appointed hour.

The appointed hour may come at any time; if it **captures** man in heedlessness, it may cause **grievous harm** to eternal life.

But illness **dispels the heedlessness**; it makes a person think of the Hereafter; it recalls death, and thus he may prepare himself.

Some illnesses are so **profitable** that they **gain** for a person in twenty days a rank they could not otherwise have gained in twenty years.

#29

For instance, from among my friends there were two youths, may God have mercy on them.

One was Sabri from the village of İlema, the other Vezirzâde Mustafa from İslâmköy.

I used to note with amazement that although these two could not write they were among the foremost in regard to **sincerity** and **the service of belief**.

I did not know the reason for this. After their deaths I understood that both suffered from a serious illness.

Through the guidance of the illness, unlike other neglectful youths **who gave up obligatory worship**, they had **great fear of God**, performed most valuable service, and attained a state beneficial to the Hereafter.

God willing, the distress of two years' illness was the **means** to the happiness of millions of years of eternal life.

I now understand that the prayers I sometimes offered for their health were **maledictions** in respect to this world.

God willing, my prayers were accepted for their well-being in the Hereafter.

#30

Thus, **according to my belief**, these two gained profit equivalent to that which may be gained through ten years' fear of God [taqwa].

ONÜÇÜNCÜ DEVA

Ey hastalıktan şekva eden bîçare adam! Hastalık bazılara ehemmiyetli bir **definedir**, gayet kıymetdar bir **hediye-i İlahiyedir**.

Her hasta, kendi hastalığını o neviden tasavvur edebilir.

Madem **ecel vakti** muayyen değil;

Cenab-ı Hak, insanı **ye's-i** mutlak ve gaflet-i mutlakta **kurtarmak** için, havf u reca ortasında ve hem dünya ve hem âhireti muhafaza etmek noktasında tutmak için, hikmetiyle eceli **gizlemiştir**.

Madem her vakit ecel gelebilir; eğer insanı gaflet içinde **yakalasa**, ebedî hayatına **çok zarar** verebilir.

Hastalık **gafleti dağıtır**, âhireti düşündürür, ölümü tahattur ettirir, öylece hazırlanır.

Bazı öyle bir **kazancı** olur ki; yirmi senede kazanamadığı bir mertebeyi yirmi günde **kazanıyor**.

Ezcümle, arkadaşlarımızdan -Allah rahmet etsin- iki genç vardı.

Biri İlama'lı Sabri, diğeri İslâmköy'lü Vezirzade Mustafa.

Bu iki zât, talebelerim içinde kalemsiz oldukları halde, **samimiyette** ve **iman hizmetinde** en ileri safta olduklarını hayretle görüyordum.

Hikmetini bilmedim. Vefatlarından sonra anladım ki; her ikisinde de ehemmiyetli bir hastalık vardı.

O hastalık irşadıyla, sair gafil ve **feraizi terkeden** gençlere bedel, **en mühim bir takva** ve en kıymetdar bir hizmette ve âhirete nâfi' bir vaziyette bulundular.

İnşâallah iki senelik hastalık zahmeti, milyonlar sene hayat-ı ebediyenin saadetine **medar** oldu.

Ben onların sıhhati için bazı ettiğim duayı, şimdi anlıyorum dünya itibarıyla **beddua** olmuş.

İnşâallah o duam, sıhhat-ı uhreviye için kabul olunmuştur.

İşte bu iki zât, **benim itikadımca**, on senelik bir takva ile elde edilecek bir kazanç kadar bir kâr buldular.

10 The Hadith's meaning is this: "If a person has standing in God's sight and he cannot reach that station through good works and taqwa, God afflicts him with such tribulations as illness until he does attain it." *al-Hakim, al-Mustadrak i, 344.*

If like some young people, they had relied on their youth and good health and thrown themselves into heedlessness and **vice**, and watching them, death had grabbed them right in the midst of **the filth** of their sins, they would have made their graves into **lair**s of scorpions and snakes, instead of that treasury of lights.

Since illnesses contain such **benefits**, they should be not complained about, but borne with patience and relying on God, indeed, thanking God and **having confidence in His mercy**.

Eğer ikisi, bir kısım gençler gibi sıhhat ve gençliğine güvenip, gaflet ve **sefahete** atılsaydılar; ölüm de onları tarassud edip tam günahlarının **pislikleri** içinde yakalardı; o nurlar definesi yerine, kabirlerini akrepler ve yılanlar **yuvası** yapacaklardı.

Madem hastalıkların böyle **menfaati** var, ondan şekva değil tevekkül, sabır ile, belki şükredip, **rahmet-i İlahiyeye itimad etmektir**.

www.risaleglobal.com

FOURTEENTH REMEDY

O sick person whose eyes have lost their sight!

If you knew what a **light** and spiritual eye is to be found beneath **the cataract** that may cover a believer's eyes, you would exclaim: "A hundred thousand thanks to my Compassionate Sustainer."

I shall recount an incident to you to explain this salve. It is as follows:

One time, the aunt of Süleyman from Barla, who served me for eight years **with total loyalty** and willingness, became blind.

Thinking well of me a hundred times more than was my due, **the righteous woman** caught me by the door of the mosque and asked me to pray for her sight to be restored.

So I made **the blessed** woman's **righteousness the intercessor** for my supplication, and beseeching Almighty God, I prayed: "O Lord! Restore her sight **out of respect for her righteousness.**"

#32

Two days later, an **oculist** from Burdur came and removed the cataract. Forty days later she again lost her sight.

I was most upset and prayed fervently for her. God willing, the prayer was accepted for her life in the Hereafter,

otherwise that prayer of mine would have been a most mistaken **malediction** for her.

For forty days had remained till her death; forty days later she had died -May God have mercy on her.

Thus, in place of the woman looking **sorrowfully** at the gardens of Barla with the eye of old age, she **profited** by in her grave being able to gaze for forty thousand days on the gardens of Paradise.

For her belief was strong and she was completely **righteous.**

#33

Yes, if a believer loses his sight and enters **the grave** blind, in accordance with his degree he may gaze on the world of light to a much greater extent than others in their graves.

Just as we see many things in this world that blind believers do not see,

if they depart with belief, those **blind** people see to a greater extent than other dead in their graves.

As though looking through the most powerful telescopes, they can see and gaze on **the gardens of Paradise** like the cinema, in accordance with their degree.

ONDÖRDÜNCÜ DEVA

Ey gözüne perde gelen hasta!

Eğer ehl-i imanın gözüne gelen **perdenin** altında nasıl bir **nur** ve manevî bir göz olduğunu bilsen "Yüzbin şükür Rabb-ı Rahîmime" dersin.

Bu merhemi izah için **bir hâdise söyleyeceğim**. Şöyle ki:

Bana sekiz sene **kemal-i sadakatla** hiç gücendirmeden hizmet eden Barla'lı Süleyman'ın halasının, bir vakit gözü kapandı.

O sâliha kadın, bana karşı haddimden yüz derece fazla hüsn-ü zan ederek, "Gözümün açılması için dua et" diyerek, câmi kapısında beni yakaladı.

Ben de, o **mübarek** ve meczube kadının **salahatını** duama **şefaathı** yapıp, "Ya Rabbi, onun salahatı **hürmetine** onun gözünü aç" diye yalvardım.

İkinci gün Burdur'lu bir **göz hekimi** geldi, gözünü açtı. Kırk gün sonra yine gözü kapandı.

Ben çok müteessir oldum, çok dua ettim. İnşâallah o dua, âhireti için kabul olmuştur.

Yoksa benim o duam, onun hakkında gayet yanlış bir **beddua** olurdu.

Çünkü eceli kırk gün kalmıştı. Kırk gün sonra -Allah rahmet etsin- vefat eyledi.

İşte o merhume, kırk gün Barla'nın hazînane bağlarına **rikkatli** ihtiyarlık gözüyle bakmasına bedel; kabrinde, Cennet bağlarını kırkbin günlerde seyredeceğini **kazandı**.

Çünkü imanı kuvvetli, **salahatı** şiddetli idi.

Evet bir mü'min gözüne perde çekilse ve gözü kapalı **kabre** girse, derecesine göre, ehl-i kuburdan çok ziyade o âlem-i nuru temaşa edebilir.

Bu dünyada nasıl çok şeyleri biz görüyoruz, kör olan mü'minler görmüyorlar.

Kabirde o **körler**, iman ile gitmiş ise, o derece ehl-i kuburdan ziyade görür.

En uzak gösteren dürbînlerle bakar nev'inde, kabrinde derecesine göre **Cennet bağlarını** sinema gibi görüp temaşa ederler.

Thus, with thanks and patience you can find beneath the veil on your present eye an eye which is thus **light-filled**, and with which while beneath the earth you can see and **observe** Paradise above the skies.

That which will raise **the veil** from your eye, the eye doctor that will allow you to look with that eye, is **the All-Wise Qur'an**.

#34

FIFTEENTH REMEDY

O sick person who **sighs** and **laments!** Do not look at the outward aspect of illness and sigh, look at its meaning and be pleased.

If the meaning of illness had not been good, the All-Compassionate Creator would not have given illness to **the servants** He loves most.

Whereas, there is a Hadith the meaning of which is, "Those afflicted with the severest trials are the prophets, then the saints and those like them."

11 al-Munawi, Fayzu'l-Qadir i, 519 no:1056; al-Hakim, al-Mustadrak iii, 343; Bukhari, Marda 3; Tirmidhi, Zuhd 57; Ibn Maja, Fitn 23; Darimi, Rikak 67; Musnad i, 172, 174, 180, 185; vi, 369.

That is, "Those most **afflicted with** tribulations and difficulties are the best of men, the most perfect."

Foremost the Prophet Job (Upon whom be peace) and the other prophets, then **the saints**, then the righteous, have regarded the illnesses they have suffered as **sincere worship**, as gifts of the Most Merciful; they have offered thanks in patience.

#35

They have seen them as **surgical operations** performed by the All-Compassionate Creator's mercy.

O you who cries out and laments! If you want to join this **luminous caravan**, offer thanks in patience.

For if you complain, they will not accept you.

You will fall into **the pits of the people of misguidance**, and travel a dark road.

Yes, there are some illnesses which if they lead to death, are like a sort of **martyrdom**; they result in **a degree of sainthood** like martyrdom.

For example, those who die from the illnesses accompanying childbirth

12 The period this martyrdom may be gained through illness is around the forty days of 'lying-in.'

and pains of **the abdomen**, and by drowning, burning, **and plague**, become martyrs.

#36

İşte böyle gayet **nurlu** ve toprak altında iken göklerin üstündeki Cennet'i görecek ve **seyredecek** bir gözü, bu gözündeki perde altında şükür ile sabır ile bulabilirsin.

İşte **o perdeyi** senin gözünden kaldıracak, o gözle seni baktıracak göz hekimi, **Kur'an-ı Hakîm**'dir.

ONBEŞİNCİ DEVA

Ey **âh** ü **enin** eden hasta! Hastalığın suretine bakıp âh! eyleme. Manasına bak oh! de.

Eğer hastalığın manası güzel birşey olmasa idi, Hâlık-ı Rahîm en sevdiği **ibadına** hastalıkları vermezdi.

Halbuki hadîs-i sahihte vardır ki:

أَشَدُّ النَّاسِ بَلَاءً الْأَنْبِيَاءُ ثُمَّ الْأَوْلِيَاءُ الْأَمْثَلُ فَلَا مَثَلُ

-ev kema kal- yani: "En ziyade musibet ve meşakkate **giriftar olanlar**, insanların en iyisi, en kâmilleridirler."

Başta Hazret-i Eyüb Aleyhisselâm, enbiyalar sonra **evliyalar** ve sonra ehl-i salahat çektikleri hastalıklara birer **ibadet-i hâliya**, birer hediye-i Rahmaniye nazarıyla bakmışlar; sabır içinde şükretmişler.

Hâlık-ı Rahîm'in rahmetinden gelen bir **ameliyat-ı cerrahiye** nev'inden görmüşler.

Sen ey âh u fizar eden hasta! Bu **nuranî kafiye** iltihak etmek istersen, sabır içinde şükret.

Yoksa şekva etsen, onlar seni kafilelerine almayacaklar.

Ehl-i gafletin çukurlarına düşersin!.. Karanlıklı bir yolda gideceksin.

Evet hastalıkların bir kısmı var ki; eğer ölümle neticelense, manevî **şehid** hükmünde şehadet gibi **bir velayet derecesine** sebebiyet verir.

Ezcümle: Çocuk doğurmaktan gelen hastalıklar

3 Bu hastalığın manevî şehadeti kazandırması, lohusa zamanı olan kırk güne kadardır.

ve **karın** sancısıyla, gark ve hark ve **taun** ile vefat eden, şehid-i manevî olduğu gibi,

So also there are many **blessed** illnesses which gain **the degree of sainthood** for those who die from them.

Moreover, since illness lessens love of the world and attachment to it, it **lightens** parting from the world through death, which for **the worldly** is extremely grievous and painful, and it sometimes even makes it desirable.

SIXTEENTH REMEDY

O sick person who complains of his distress!

Illness **prompts** respect and compassion, which are most important and good in human social life.

For it saves man from self-sufficiency, which drives him to unsociableness and unkindness.

For according to the meaning of, Indeed man transgresses all bounds * In that he looks upon himself as self-sufficient
,
13 Qur'an, 96:6-7.

an evil-commanding soul which feels self-sufficient due to good health and well-being, does not feel **respect** towards his brothers in many instances, who **are deserving** of it.

#37

And **he does not feel compassion** towards the sick and those smitten by disaster, although they deserve kindness and pity.

Whenever he is ill, he understands his own impotence and want, and he has respect towards his brothers who are worthy of it.

He feels respect towards his believing brothers who visit him or assist him.

And he feels **human kindness**, which arises **from fellow-feeling**, and compassion for those struck by disaster -a most important **Islamic characteristic**.

And **comparing** them to himself, he pities them in the true meaning of the word and feels compassion for them.

He does what he can to help them, and **at the very least** prays for them and goes to visit them to ask them how they are, which is Sunna according to the Shari'a, and thus **earns reward**.

#38

SEVENTEENTH REMEDY

O sick person who **complains** at not being able to perform good works due to illness!

Offer thanks! It is illness that opens to you the door of the most sincere of good works.

In addition to continuously gaining reward for the sick person and for those who look after him **for God's sake**, illness **is a most important means** for supplications being accepted.

çok **mübarek** hastalıklar var ki, **velayet derecesini** ölümlle kazandırır.

Hem hastalık, dünya aşkını ve alâkasını hafiflettiğinden, vefat ile dünyadan, **ehl-i dünya** için gayet elîm ve acı olan müfarakatı **tahfif eder**; bazan da sevdilir.

ONALTINCI DEVA

Ey sıkıntıdan şekva eden hasta!

Hastalık, hayat-ı içtimaiye-i insaniyede en mühim ve gayet güzel olan hürmet ve merhameti **telkin** eder.

Çünkü insanı vahşete ve merhametsizliğe sevkeden istiğnadan kurtarıyor.

Çünkü **إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ** sırıyla,

sihhat ve âfiyetten gelen istiğnada bulunan **bir nefs-i emmare**, **şâyan-ı** hürmet çok uhuvvetlere karşı **hürmeti** hissetmez.

Ve şâyan-ı merhamet ve şefkat olan musibetzedelere ve hastalıklılara **merhameti duymaz**.

Ne vakit hasta olsa, o hastalıkta aczini ve fakrını anlar, lâyük-ı hürmet olan ihvanlarına ihtiram eder.

Ziyaretine gelen veya ona yardım eden mü'min kardeşlerine karşı hürmeti hisseder.

Ve **rikkat-ı cinsiyeden** gelen **şefkat-ı insaniye** ve en mühim bir **haslet-i İslâmiye** olan musibetzedelere karşı merhameti hisseditip,

onları nefsine **kıyas ederek**, onlara tam manasıyla acır, şefkat eder,

elinden gelse muavenet eder, **hiç olmazsa** dua eder, hiç olmazsa şer'an sünnet olan keyfini sormak için ziyaretine gider, **sevab kazanır**.

ON YEDİNCİ DEVA

Ey hastalık vasıtasıyla hayrat yapamamaktan **şekva** eden hasta!

Şükret, hayratın en hâlisinin kapısını sana açan, hastalıktır.

Hastalık mütemadiyen hastaya ve **Lillah için** hastaya bakıcılara sevab kazandırmakla beraber, duanın makbuliyetine **en mühim bir vesiledir**.

Indeed, there is **significant** reward for believers for looking after the sick.

Enquiring after their health and visiting the sick **-on condition** it does not tax them- is Sunna and also **atonement for sins**.

14 al-Munawi, Fayzu'l-Qadir ii, 45 no: 1285.

There is a Hadith which says, "Receive the prayers of the sick, for their prayers are **acceptable**."

15 Ibn Maja, Jana'iz 1;

Daylami, Musnadu'l-Firdaws i, 280.

#39

Especially if the sick are relations, and parents **in particular**, to look after them is important worship, yielding significant reward.

To please a sick person's heart and console him, is like significant **alms-giving**.

Fortunate is the person who pleases the easily touched hearts of father and mother at the time of illness, and **receives their prayer**.

Indeed, even the angels applaud saying: "Ma'shallah! Barekallah!" before loyal scenes of those **good offspring** who respond at the time of their illness to the compassion of their parents -those most worthy of respect **in the life of society**- with perfect respect and filial kindness, **showing the exaltedness of humanity**.

Yes, there are pleasures at the time of illness which arise from the kindness, pity, and **compassion of those around them**, and are most pleasant and agreeable and **reduce the pains of illness to nothing**.

#40

The acceptability of the prayers of the sick is an important matter.

For the past thirty or forty years, I myself have prayed **to be cured** from the illness of lumbago from which I suffer.

However, I understood that the illness had been given for prayer.

Since through prayer, prayer cannot be removed, that is, since prayer cannot remove itself, I understood that the results of prayer **pertain to the Hereafter**,

16 Yes, while certain illnesses are the reason for the existence of supplication, if the supplication is the cause of the illness' non-existence, the existence of the supplication would be the cause of its own non-existence, and this could not be the case.

and that it is itself a sort of worship, for through illness one understands one's impotence and **seeks refuge at the Divine Court**.

Evet hastalara bakmak ehl-i iman için **mühim** sevabı vardır.

Hastaların keyfini sormak, fakat hastayı sıklamak **şartıyla** ziyaret etmek, sünnet-i seniye'dir; **keffaret-üz zünub** olur.

Hadîste vardır ki: "Hastaların duasını alınız, onların duası **makbuldür**."

Bahusus hasta, akrabadan olsa, **hususan** peder ve vâlide olsa, onlara hizmet mühim bir ibadettir, mühim bir sevabdır.

Hastaların kalbini **hoşnud etmek**, teselli vermek, mühim bir **sadaka** hükmüne geçer.

Bahtiyardır o evlâd ki; peder ve vâlidesinin hastalık zamanında, onların seri-üt teessür olan kalblerini memnun edip hayır **dualarını alır**.

Evet **hayat-ı içtimaiyede** en muhterem bir hakikat olan peder ve vâlidesinin şefkatlerine mukabil, hastalıkları zamanında kemal-i hürmet ve şefkat-i ferzendane ile mukabele eden o **iyi evlâdın** vaziyetini **ve insanîyetin ulviyetini gösteren** o vefadar levhaya karşı, hattâ melaikeler dahi "Mâşâallah, Bârekâllah" deyip alkışlıyorlar.

Evet hastalık zamanında, **hastalık elemi ni hiçe indirecek** gayet hoş ve ferahlı, **etrafında tezahür eden şefkatlerden** ve acımak ve merhametlerden gelen lezzetler var.

Hastanın duasının **makbuliyeti**, ehemmiyetli bir mes'eledir.

Ben otuz-kırk seneden beri, bendeki kulunç denilen bir hastalıktan **şifa için** dua ederdim.

Ben anladım ki, hastalık dua için verilmiş.

Dua ile duayı, yani dua kendi kendini kaldırmadığından anladım ki, duanın neticesi **uhrevîdir**;

4 Evet, bir kısım hastalık duanın sebab-i vücudu iken, dua hastalığın ademine sebab olsa, duanın vücudu kendi ademine sebab olur; bu da olamaz.

kendisi de bir nevi ibadettir ve hastalık ile aczini anlayıp **dergâh-ı İlahiyeye iltica eder**.

Therefore, although for thirty years I have offered supplications to be healed and **apparently** my prayer was not accepted, **it did not occur to me** to give up the supplication.

Onun için otuz senedir şifa duasını ettiğim halde, duam **zahiri** kabul olmadığından, duayı terketmek **kalbime gelmedi**.

www.risaleglobal.com

#41

Because illness is the time of supplication; **to be cured** is not the result of the supplication.

If the All-Wise and Compassionate One **bestows** healing, He **bestows** it **out of His abundant grace**.

Furthermore, if supplications are not accepted **in the form we wish**, it may not be said that they have not been accepted.

The All-Wise Creator knows better than us; He gives whatever is in our interests.

Sometimes for our interests, he **directs** our prayers for this world towards the Hereafter, and accepts them in that way.

In any event, a supplication that acquires sincerity due to illness and arises from weakness, impotence, **humility** and need **in particular**, is very close to being acceptable.

Illness **is the means to** supplication that is thus sincere.

Both the sick who are religious, and believers who look after the sick, **should take advantage** of this supplication.

#42

EIGHTEENTH REMEDY

O sick person who gives up offering thanks and takes up complaining!

Complaint arises **from a right**. None of your rights have been lost that you should complain.

Indeed, there are numerous thanks which are an obligation for you, a right over you, and these you have not performed.

Without giving Almighty God's right, **in a manner** which is not rightful, you are complaining as though **demanding** right.

You cannot look at others **superior to you in degree** who are healthy, and complain.

You **are** rather **charged with** looking at the sick who from the point of view of health are at a lower degree than yourself, and offering thanks.

If your hand is broken, look at theirs, which is severed.

#43

If you have only one eye, look at **the blind**, who lack both eyes. And offer thanks to God!

For sure, no one has the right to look to those superior to him in regard to bounties and to complain.

And in tribulations it is everyone's right to look to those above themselves **in regard to** tribulation, so that they should offer thanks.

Zira hastalık, duanın vaktidir; **şifa**, duanın neticesi değil.

Belki Cenab-ı Hakîm-i Rahîm şifa **verse**, **fazlından verir**.

Hem dua, **istediğimiz tarzda** kabul olmazsa makbul olmaz denilmez.

Hâlık-ı Hakîm daha iyi biliyor, menfaatimize hayırlı ne ise onu verir.

Bazan dünyaya ait dualarımızı, menfaatimiz için âhiretimize **çevirir**, öyle kabul eder.

Her ne ise... Hastalık sırrıyla hulusiyet kazanan, **hususan** za'f u aczden ve **tezellül** ve ihtiyaçtan gelen bir dua kabule çok yakındır.

Hastalık böyle hâlis bir duanın **medarıdır**.

Hem dindar olan hasta, hem hastaya bakan mü'minler de bu duadan **istifade etmelidirler**.

ONSEKİZİNCİ DEVA

Ey şükürü bırakıp şekvaya giren hasta!

Şekva, **bir haktan** gelir. Senin bir hakkın zayi' olmamış ki şekva ediyorsun.

Belki senin üstünde hak olan çok şükürler var, yapmadın.

Cenab-ı Hakk'ın hakkını vermeden, haksız **bir surette** hak **istiyorsun** gibi şekva ediyorsun.

Sen, **kendinden yukarı mertebelerdeki** sıhhatli olanlara bakıp şekva edemezsin.

Belki sen, kendinden sıhhat noktasında aşağı derecelerde bulunan bîçare hastalara bakıp şükretmekle **mükellefsin**.

Senin elin kırık ise, kesilmiş ellere bak!

Bir gözün yoksa, iki gözü de olmayan **a'malara** bak! Allah'a şükret.

Evet nimette kendinden yukarıya bakıp şekva etmeye hiç kimsenin hakkı yoktur.

Ve musibette herkesin hakkı, kendinden musibet **noktasında** daha yukarı olanlara bakmaktır ki şükretsin.

This **mystery** has been explained in a number of places in the Risale-i Nur with a **comparison**; a summary of it is as follows:

A person takes a **wretched man** to the top of a minaret.

On every step he gives him a different gift, a different **bounty**.

Right at the top of the minaret he gives him the largest present.

Although he wants thanks and **gratitude** in return for all those various gifts, the **peevish** man forgets the presents he has received on each of the stairs, **or considers them to be of no importance**, and offering no thanks, looks above him and starts to complain, saying,

#44

“If only this minaret had been higher I could have climbed even further.

Why isn't it as tall as that mountain over there or that other minaret?”

If he begins to complain like this, what **great ingratitude** it would be, what a wrong!

In just the same way, man comes into **existence from nothing**, not as a rock or a tree or an animal, but becomes a man and a Muslim, and most of the time sees good health and acquires a high level of bounties.

Despite all this, **to complain and display impatience** because he is not worthy of some bounties, or because he loses them **through wrong choice or abuse**, or because he could not obtain them, and to criticize **Divine dominicality** saying “What have I done that this has happened to me?”, is a condition and immaterial sickness more calamitous than the physical one.

#45

Like fighting with a broken hand, complaint makes his illness worse.

Sensible is the one who in accordance with the meaning of the verse, **Those who when struck by calamity say: To God do we belong, and to God is our return** *17 Qur'an, 2:156*.

submits and is patient, so that the illness may complete its duty, then depart.

NINETEENTH REMEDY

As the term of the **Eternally Besought One**, ‘the Most Beautiful Names’ shows, all the Names of the All-Beauteous One of Glory are beautiful.

Among beings, **the most subtle**, the most beautiful, **the most comprehensive** mirror of Eternal Besoughtedness is life.

The mirror to the beautiful is beautiful. The mirror that shows the virtues of beauty becomes beautiful.

Bu **sır** bazı risalelerde bir **temsil** ile izah edilmiş. İcmali şudur ki:

Bir zât, **bir biçareyi**, bir minarenin başına çıkarıyor.

Minarenin her basamağında ayrı ayrı birer **ihsan**, birer hediye veriyor.

Tam minarenin başında da en büyük bir hediyeyi veriyor.

O mütenevvi hediyelere karşı ondan teşekkür ve **minnetdarlık** istediği halde; o **hırçın** adam, bütün o basamaklarda gördüğü hediyeleri unutup veyahud **hiçe sayıp** şükretmeyerek yukarıya bakar.

Keşki bu minare daha uzun olsaydı, daha yukarıya çıksaydım,

ne için o dağ gibi veyahud öteki minare gibi çok yüksek değil

deyip şekvaya başlarsa, ne kadar bir **küfran-ı nimettir**, bir haksızlıktır.

Öyle de: Bir insan **hiçlikten vücuda** gelip, taş olmayarak, ağaç olmayıp, hayvan kalmayarak, insan olup, müslüman olarak, çok zaman sıhhat ve âfiyet görüp, yüksek bir derece-i nimet kazandığı halde,

bazı ârızalarla, sıhhat ve âfiyet gibi bazı nimetlere lâıyk olmadığı **veya sû'-i ihtiyarıyla veya sû'-i istimaliyle** elinden kaçırdığı veyahud eli yetişmediği için **şekva etmek, sabırsızlık göstermek**, aman ne yaptım böyle başıma geldi diye **rububiyet-i İlahiyeyi** tenkid etmek gibi bir halet; maddî hastalıktan daha musibetli, manevî bir hastalıktır.

Kırılmış el ile döğüşmek gibi, şikayetiyle hastalığını ziyadeleştirir.

Âkıl odur ki:

لِكُلِّ مُصِيبَةٍ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

sırrıyla **teslim olup** sabretsin; tâ o hastalık, vazifesini bitirsin gitsin.

ONDOKUZUNCU DEVA

Cemil-i Zülcelal'in bütün isimleri **esma-ül hüsna tabir-i Samedanîsiyle** gösteriyor ki, güzeldirler.

Mevcudat içinde **en latif**, en güzel, **en câmi'** âyine-i Samediyet de hayattır.

Güzelin âyinesi güzeldir. Güzelin mehasinlerini gösteren âyine güzelleşir.

Just as whatever is done to the mirror by such beauty is good and beautiful, whatever **befalls** life too, **in respect of reality**, is good.

#46

Because it displays the beautiful **impresses** of the Most Beautiful Names, which are good and beautiful.

If life passes **monotonously** with **permanent** health and well-being, it becomes a deficient mirror.

Indeed, in one respect, it **tells of** non-existence, non-being, and nothingness, and causes weariness.

It **reduces the life's value**, and transforms the pleasure of life into distress.

Because thinking he will pass his time quickly, **out of boredom**, a person throws himself either into vice or into amusements.

Like a prison sentence, he **becomes hostile** to his valuable life and wants to kill it and make it pass quickly.

Whereas **a life that revolves in** change and action and **different states** makes its value felt, and makes known **the importance** and pleasure of life.

Even if it is **in hardship** and **tribulation**, such a person does not want his life to pass quickly.

#47

He does not complain **out of boredom**, saying, "Alas! The sun hasn't set yet," or, "it is still nighttime."

Yes, ask a **fine gentleman** who is rich and idle and living in the lap of luxury, "How are you?"

You are bound to hear a **pathetic** reply like: "The time never passes. Let's have a game of **backgammon**. Or let's find some amusement to pass the time."

Or else you will hear **complaints** arising from **worldly ambition**, like: "I haven't got that; if only I had done such-and-such."

Then ask someone struck by disaster or a worker or poor man living in hardship: "How are you?" If he is **sensible**, he will reply: "**All thanks be to God**, I am working.

If only the evening did not come so quickly, I could have finished this work! Time passes so quickly, and so does life, they pass so quickly.

For sure things are hard for me, but that will pass too. Everything passes quickly."

#48

He in effect says how valuable life is and how regretful he is at its passing.

That means he understands the pleasure and value of life through **hardship** and **labour**.

O âyinenin başına o güzelden ne gelse, güzel olduğu gibi; hayatın **başına** dahi ne **gelse**, **hakikat noktasında** güzeldir.

Çünkü güzel olan o esma-ül hüsnanın güzel **nakışlarını** gösterir.

Hayat, **daima** sıhhat ve âfiyette **yeknesak** gitse, nâkıs bir âyine olur.

Belki bir cihette adem ve yokluğu ve hiçliği **ihsas edip** sıkıntı verir.

Hayatın kıymetini tenzil eder. Ömrün lezzetini sıkıntıya kalbeder.

Çabuk vaktimi geçireceğim diye, **sıkıntından** ya sefahete, ya eğlenceye atılır.

Hapis müddeti gibi, kıymetdar ömrüne **adavet edip**, çabuk öldürüp geçirmek istiyor.

Fakat tahavvülde ve harekette ve **ayrı ayrı tavırlar içinde yuvarlanmakta olan bir hayat**, kıymetini ihsas ediyor, ömrün **ehemmiyetini** ve lezzetini bildiriyor.

Meşakkatte ve **musibette** dahi olsa, ömrün geçmesini istemiyor.

"Aman Güneş batmadı, ya gece bitmedi" diye **sıkıntısından** of! of! etmiyor.

Evet gayet zengin ve işsiz, istirahat döşeğinde herşeyi mükemmel bir **efendiden** sor; ne haldesin?

Elbette, aman vakit geçmiyor, gel bir **şeş-beş** oynayalım, veyahud vakti geçirmek için bir eğlence bulalım, gibi **müteallimane** sözleri ondan işiteceksin..

veyahud **tûl-i emelden** gelen, bu şey'im eksik, keşki şu işi yapsaydım gibi **şekvaları** işiteceksin.

Sen bir musibetzedeye veya işçi ve meşakkatli bir halde olan bir fakirden sor; ne haldesin? **Aklı başında** ise diyecek ki: "**Şükürler olsun Rabbime**, iyiyim, çalışıyorum.

Keşki çabuk Güneş gitmeseydi, bu işi de bitirseydim. Vakıt çabuk geçiyor, ömür durmuyor gidiyor.

Vakıa zahmet çekiyorum, fakat bu da geçer, herşey böyle çabuk geçiyor." diye,

manen ömür ne kadar kıymetdar olduğunu, geçmesindeki teessüfle bildiriyor.

Demek **meşakkat** ve **çalışmakla**, ömrün lezzetini ve hayatın kıymetini anlıyor.

As for **ease** and health, they **make** life **bitter** and make it wanted to be passed.

My brother who is sick! Know that the origin and leaven of calamities and **evils**, and even of sins, is non-existence, as is proved **decisively** and in detail in other parts of the Risale-i Nur.

As for non-existence, it is evil, **it is darkness**.

It is because **monotonous** states like ease, silence, **tranquillity**, and arrest are close to non-existence and nothingness that they make felt the darkness of non-existence and **cause distress**.

As for action and **change**, they are **existence** and make **existence** felt.

And existence is **pure** good, it is light.

#49

Since the reality is thus, your illness has been sent to **your being** as a guest to perform many duties like **purifying** your valuable life, and strengthening it and making it progress, and to make **the other human faculties** in your being turn in assistance towards your sick member, and to display various Names of the All-Wise Maker.

God willing, it will carry out its duties quickly and depart.

And it will say to good health: "Come, and stay **permanently** in my place, and **carry out your duties**. This house is yours. Remain here in good health."

TWENTIETH REMEDY

O sick person who is searching for a **remedy** for his ills!

Illness is of two sorts. One sort is real, the other, **imaginary**.

As for the real sort, the All-Wise and Glorious Healer has stored up in His mighty **pharmacy** of the earth a cure for every illness.

#50

As for those cures, they require those illnesses. He has created a **cure** for every illness.

It is **licit** to obtain medicines and use them as **treatment**,

but one should know that their **effect** and the cure are from Almighty God.

He gives the cure just as He provides **the medicine**.

Following **the recommendations** of **skilful** and **God-fearing** doctors is an important medicine.

For most illnesses arise from **abuses**,

lack of abstinence, **wastefulness**, mistakes, **dissipation**, and lack of care.

İstirahat ve sıhhat ise, ömrü **acılaştırıyor** ki, geçmesini arzu ediyor.

Ey hasta kardeş! Bil ki, başka risalelerde tafsilâtiyle **kat'î** bir surette isbat edildiği gibi; musibetlerin, **şerlerin**, hattâ günahların aslı ve mayesi ademdir.

Adem ise şerdir, **karanlıktır**.

Yeknesak istirahat, sükût, **sükûnet**, tevakkuf gibi haletler ademe, hiçliğe yakınlığı içindir ki, ademdeki karanlığı ihsas edip **sıkıntı veriyor**.

Hareket ve **tahavvül** ise **vücuttur**, **vücudu** ihsas eder.

Vücut ise **hâlis** hayırdır, nurdur.

Madem hakikat budur; sendeki hastalık, kıymetdar hayatı **safileştirmek**, kuvvetleştirmek, terakki ettirmek ve vücudundaki **sair cihazat-ı insaniyeyi** o hastalıklı uzvun etrafına muavenetdarane müteveccih etmek ve Sâni'-i Hakîm'in ayrı ayrı isimlerinin nakışlarını göstermek gibi çok vazifeler için, o hastalık **senin vücuduna** misafir olarak gönderilmiştir.

İnşâallah çabuk vazifesini bitirir gider.

Ve âfiyete der ki; sen gel, benim yerimde **daimî** kal, **vazifeni gör**, bu hane senindir, âfiyetle kal.

YİRMİNCİ DEVA

Ey derdine **derman** arayan hasta!

Hastalık iki kısımdır. Bir kısmı hakikî, bir kısmı **vehmîdir**.

Hakikî kısmı ise Şâfi-i Hakîm-i Zülcelal, küre-i arz olan **eczahane-i kübrasında**, her derde bir deva istif etmiş.

O devalar ise, dertleri isterler. Her derde bir **derman** halletmiştir.

Tedavi için ilâçları almak, istimal etmek **meşrudur**.

Fakat **tesiri** ve şifayı, Cenab-ı Hak'tan bilmek gerektir.

Dermanı o verdiği gibi, şifayı da o veriyor.

Hâzik mütedeyyin hekimlerin **tavsiyelerini** tutmak, ehemmiyetli bir ilâçtır.

Çünkü ekser hastalıklar **sû'-i istimalâtan**,

perhizsizlikten ve **israftan** ve hatiattan ve **sefahetten** ve dikkatsizlikten geliyor.

A religious doctor will certainly give advice and orders **within the bounds of the lawful**.

He will **forbid** abuses and excesses, and **give consolation**.

The sick person **has confidence** in his orders and **consolation**, and his illness lessens; it produces as easiness for him **in place of** distress.

Mütedeyyin hekim, elbette **meşru bir dairede** nasihat eder ve vesayada bulunur.

Sû'-i istimalâtta, israfattan **men'eder**, **teselli verir**.

Hasta o vesaya ve o **teselliye itimad edip** hastalığı hafifleşir, sıkıntı **yerinde** bir ferahlık verir.

www.risaleglobal.com

But when it comes to **imaginary illness**, **the most effective** medicine for it is to give it no importance.

The more importance is given it, the more it grows and **swells**.

If no importance is given it, it lessens and **disperses**.

The more bees are upset the more they **swarm** around a person's head and if no attention is paid to them they disperse.

So too, the more importance one pays to a piece of **string** waving in front of one's eyes in the darkness and to **the apprehension** it causes one, the more it grows and makes one flee from it like a **madman**.

While if one pays it no importance, one sees that it is an **ordinary** bit of string and not a snake, and laughs at one's fright and **anxiety**.

If hypochondria continues a long time, it is transformed into reality.

It is a bad illness for **the nervous** and those given to imaginings; such people **make a mountain out of a molehill** and their morale is destroyed.

Especially if they **encounter unkind** 'half' doctors or unfair doctors, it further **provokes** their hypochondria.

For the rich, they lose their **wealth**, or they lose their **wits**, or their health.

TWENTY-FIRST REMEDY

My sick brother! There is physical pain with your illness, but a significant immaterial pleasure **encompasses** you that **will remove** the effect of your physical pain.

For if you have father, mother, and relations, their most pleasurable **compassion** towards which you have forgotten since childhood will be reawakened and you will see again their kind looks which you received **in childhood**.

In addition, **the friendships** around you which had remained secret and hidden again look towards you with love **through the attraction of illness**, and so, in the face of these your physical pain becomes very cheap.

Also, since those whom you have served **proudly** through **the decree** of illness now serve you kindly, you have become a **master** to the masters.

Moreover, since you **have attracted** towards yourself **the fellow-feeling** and human kindness in people, you have found numerous helpful friends and kind **companions**.

And again, you have received the order from your illness to rest from many **taxing** duties, and you are taking a rest.

Amma **vehmî hastalık** kısmı ise; onun **en müessir** ilâcı, ehemmiyet vermemektir.

Ehemmiyet verdikçe o büyür, **şişer**.

Ehemmiyet vermezse küçülür, **dağılır**.

Nasılki arılara iliştiğçe, insanın başına **üşüşürler**, aldırılmazsan dağılır.

Hem karanlıkta gözüne sallanan bir **ipten** gelen bir **hayale** ehemmiyet verdikçe büyür. Hattâ bazan onu **divane** gibi kaçırr;

ehemmiyet vermezse, **âdi** bir ipin yılan olmadığını görür, başındaki **telaşına** güler.

Bu vehmî hastalık çok devam etse, hakikata inkılab eder.

Vehham ve **asabî** insanlarda fena bir hastalıktır. **Habbeyi kubbe yapar**; kuvve-i maneviyesi kırılır.

Hususan merhametsiz yarım hekimlere veyahud **insafsız** doktorlara **rastgelse**, evhamını daha ziyade **tahrik eder**.

Zengin ise **malı** gider; yoksa ya **aklı** gider veya sıhhatı gider.

YİRMİBİRİNCİ DEVA

Ey hasta kardeş! Senin hastalığında maddî elem var, fakat o maddî elemnin tesirini **izale edecek** ehemmiyetli bir manevî lezzet seni **ihata ediyor**.

Çünkü peder ve vâlden ve akrabana varsa, çoktan beri unuttuğun gayet lezzetli o eski **şefkatleri** senin etrafında yeniden uyanıp, **çocukluk zamanında** gördüğün o şirin nazarları yine görmekle beraber;

çok gizli perdeli kalan etrafındaki **dostluklar**, **hastalığın cazibesıyla** yine sana karşı muhabbetdarane baktıklarından, elbette onlara karşı senin bu maddî elemnin pek ucuz düşer.

Hem sen **müftehirane** hizmet ettiğin ve iltifatlarını kazanmasına çalıştığın zâtlar, hastalığın **hükümüyle** sana merhametkârane hizmetkârlık ettiklerinden, efendilerine **efendi** oldun.

Hem insanlardaki **rikkat-i cinsiyeyi** ve şefkat-i nev'iyeyi kendine **celbettiğinden**, hiçten çok yardımcı ahbab ve şefkatli **dost** buldun.

Hem çok **meşakkatli** hizmetlerden paydos emrini yine hastalıktan aldın, istirahat ediyorsun.

For sure, in the face of these immaterial pleasures, **your minor pain should drive** you to thanks, **not complaint**.

TWENTY-SECOND REMEDY

My brother who suffers from a severe illness like **apoplexy!**

Firstly I give you the good news that apoplexy **is considered blessed** for believers.

A long time ago I used to hear this **from holy men**

and I did not know the reason. Now, one reason for **it occurs to me** as follows:

#54

In order to **attain union with Almighty God**, be saved from the great spiritual dangers of this world, and to obtain eternal happiness, **the people of God** have chosen to follow two **principles**:

The First is **contemplation of death**. Thinking that like the world is transitory, they too are transient guests charged with duties, they worked for eternal life in that way.

The Second : **Through fasting**, religious exercises and **asceticism**, they tried to kill **the evil-commanding soul** and so be saved from its dangers and from **the blind emotions**.

And you, my brother who has lost the health of half his body!

Without choosing it, you have been given these two principles, which are short and easy and the cause of happiness.

Thus, the state of your being **perpetually warns** you of **the fleeting** nature of the world and that man is transient.

#55

The world can no longer drown you, nor **heedlessness** close your eyes.

And for sure, the evil-commanding soul cannot deceive with **base lusts** and animal **appetites** someone in the state of half a man; he is quickly saved from the trials of the soul.

Thus, through **the mystery of belief in God** and submission to Him and **reliance on Him**, a believer can benefit in a brief time from a severe illness like apoplexy, like **the severe trials** of the saints.

Then a severe illness such as that becomes exceedingly cheap.

TWENTY-THIRD REMEDY

Elbette **senin cüz'î elemin**, bu manevî lezzetlere karşı seni **şekvaya değil**, teşekkürü **sevketmelidir**.

YİRMİİKİNCİ DEVA

Ey **nüzul** gibi ağır hastalıklara mübtela olan kardeş!

Evvêlâ sana müjde ediyorum ki; mü'min için nüzul **mübarek sayılıyor**.

Bunu çoktan **ehl-i velayetten** işitiyordum.

Sırrını bilmezdim. Bir sırrı şöyle **kalbime geliyor** ki:

Ehlullah, Cenab-ı Hakk'a vâsıl olmak ve dünyanın azîm manevî tehlikelerinden kurtulmak ve saadet-i ebediyeyi temin etmek için, iki **esas** ihtiyaren takib etmişler:

Birisi: **Rabîta-i mevttir**. Yani: Dünya fânî olduğu gibi, kendisi de içinde vazifedar fânî bir misafir olduğunu düşünmekle, hayat-ı ebediyesine o suretle çalışmışlar.

İkincisi : Nefs-i emmarenin ve **kör hissiyatın** tehlikelerinden kurtulmak için, **çilleler** ile, **riyazetlerle nefsi emmarenin** öldürülmesine çalışmışlar.

Sizler ey yarı vücudunun sıhhatını kaybeden kardeş!

Sen **ihtiyarsız** kısa ve kolay ve sebep-i saadet olan iki esas sana verilmiş ki;

daima senin vücudunun vaziyeti, dünyanın **zevalini** ve insanın fânî olduğunu **ihtar ediyor**.

Daha dünya seni boğamıyor, **gaflet** senin gözünü kapayamıyor.

Ve yarım insan vaziyetinde bir zâta, nefsi emmare elbette **hevesat-ı rezile** ile ve nefsanî **müştehiyat** ile onu aldatamaz, çabuk o nefsin belasından kurtulur.

İşte mü'min **sırr-ı iman** ile ve teslimiyet ve **tevekkül** ile, o ağır nüzul gibi hastalıktan az bir zamanda, ehl-i velayetin **çilleleri** gibi istifade edebilir.

O vakit o ağır hastalık çok ucuz düşer.

YİRMİÜÇÜNCÜ DEVA

Unhappy ill person who is alone and a **stranger!**

Even if your aloneness and **exile** together with your illness were to arouse sympathy towards you in the hardest hearts and attract kindness and compassion,

could that be a substitute for your All-Compassionate Creator? For He **presents** Himself to us at the start of all the Qur'an's Suras with the attributes of "the Merciful and the Compassionate,"

#56

and with one **flash** of His compassion makes all mothers **nurture** their young with that wonderful tenderness,

and with one **manifestation** of His mercy every spring fills the face of the earth **with bounties**,

and a single manifestation of His mercy is eternal life in Paradise together with all its **wonders**.

Then surely your relation to Him through belief, your recognizing Him and **beseeking Him** through the tongue of impotence of your illness, and your illness of loneliness in exile,

will attract **the glance of His mercy** towards you, which takes the place of everything.

Since He exists and He looks to you, **everything exists for you**.

Those who are **truly** alone and in **exile** are those who are not connected with Him through belief and submission, or attach no importance to that relation.

#57

TWENTY-FOURTH REMEDY

O you who look after innocent sick children or after the elderly, who are like innocent children!

Before you is important trade for the Hereafter. **Gain** that trade through enthusiasm and endeavour!

It is established by the people of reality that the illnesses of **innocent** children are like exercises and training for their delicate bodies,

and injections and dominical training **to allow them to withstand** in the future **the upheavals** of the world; that in addition to many instances of wisdom pertaining to the child's worldly life,

instead of **the atonement** for sins in adults which looks **to spiritual life** and is the means to purifying life, illnesses are like injections ensuring the child's spiritual progress in the future or in the Hereafter; and that the merits accruing from such illnesses

pass to the book of good works of the parents, and particularly of the mother who through the mystery of compassion prefers the health of her child to her own health.

#58

Ey kimsesiz, **garib**, bîçare hasta!

Hastalığınla beraber kimsesizlik ve **gurbet**, sana karşı en katı kalbleri rikkate getirirse ve nazar-ı şefkati celbederse;

acaba Kur'anın bütün surelerinin başlarında kendini **Rahman-ur Rahîm** sıfatıyla bize **takdim eden**

ve bir **lem'a**-i şefkatiyle umum yavrulara karşı umum vâlideleri, o hârika şefkatiyle **terbiye** ettiren

ve her baharda bir **cilve**-i rahmetiyle zemin yüzünü **nimetlerle** dolduran

ve ebedî bir hayattaki Cennet, bütün **mehasiniyle** bir cilve-i rahmeti olan

senin Hâlık-ı Rahîm'ine iman ile intisabın ve onu tanıyıp hastalığın lisan-ı acziyle **niyazın**,

elbette senin bu gurbetteki kimsesizlik hastalığın, herşeye bedel **onun nazar-ı rahmetini** sana celbeder.

Madem o var, sana bakar, **sana herşey var**.

Asıl gurbette, kimsesizlikte kalan odur ki; iman ve teslimiyetle ona intisab etmesin veya intisabına ehemmiyet vermesin.

YİRMİDÖRDÜNCÜ DEVA

Ey masum hasta çocuklara ve masum çocuklar hükmünde olan ihtiyarlara hizmet eden hasta bakıcılar!

Sizin önünüzde mühim bir ticaret-i uhreviye var. Şevk ve gayret ile o ticareti **kazanınız**.

Masum çocukların hastalıklarını, o nazık vücutlara bir idman, bir riyazet

ve ileride dünyanın **dağdağalarına mukavemet verdirmek için** bir şırınga ve bir terbiye-i Rabbaniye gibi, çocuğun hayat-ı dünyeviyesine ait çok hikmetlerle beraber

ve **hayat-ı ruhiyesine** ve tasaffi-i hayatına medar olacak büyüklerdeki **keffaret**-üz zünub yerine, manevî ve ileride veyahud âhirette terakkiyat-ı maneviyesine medar şırıngalar nevindeki hastalıklardan gelen sevab,

peder ve vâlidelerinin defter-i a'maline, bilhâssa sırr-ı şefkatle çocuğun sıhhatını kendi sıhhatına tercih eden vâlidesinin sahife-i hasenatına girdiği, ehl-i hakikatça sabittir.

As for looking after the elderly, it is established in **sound narrations** and many historical events that together with receiving **huge reward**, to receive the prayers of the elderly and especially of parents, and to make their hearts happy and serve them loyally, is the means to happiness both in this world and in the Hereafter.

And it is established by many events that a **fortunate** child who **obeys** to the letter his elderly parents will be treated in the same way by his children,

and that if a **wretched** child **wounds** his parents he will be punished by means of many disasters in this world as well as in the Hereafter.

Yes, to look after not only relatives who are elderly or innocents, but also those of the believers if one **encounters** them -since through the mystery of belief there is true **brotherhood**- and to serve the venerable sick elderly if they are in need of it to one's utmost ability, **is required** by Islam.

#59

TWENTY-FIFTH REMEDY

My sick brothers! If you want a most beneficial and truly pleasurable **sacred** cure, develop your belief!

That is, through **repentance** and seeking forgiveness, and **the five daily prayers** and worship, make use of belief, that sacred cure -and of the medicine which arises from belief.

Indeed, due to love of this world and attachment to it, it is as if you **possess** a sick immaterial being as large as the world, like the heedless.

We have proved in many parts of the Risale-i Nur that belief **at once** heals that immaterial being of yours as large as the world, **which is bruised and battered** by the **blows** of death and separation, and saves it from the wounds and truly heals it.

I cut short the discussion here so as not to weary you.

#60

As for the medicine of belief, it shows its effect **through your carrying out your religious obligations** as far as is possible.

Heedlessness, vice, the lusts of the soul, and **illicit** amusements **prevent** the effectiveness of that remedy.

Since illness removes heedlessness, cuts **the appetites**, is an **obstacle** to illicit pleasures, take advantage of it.

Make use of the sacred medicines and lights of belief through **repentance** and seeking forgiveness, and prayer and supplication.

May Almighty God restore you to health and make your illnesses **atonement for sins**. Amen.. Amen.. Amen..

İhtiyarlara bakmak ise; hem **azîm sevab** almakla beraber, o ihtiyarların ve bilhâssa peder ve vâlide ise, dualarını almak ve kalblerini hoşnud etmek ve vefakârane hizmet etmek, hem bu dünyadaki saadete, hem âhiretin saadetine medar olduğu **rivayat-ı sahiha** ile ve çok vukuat-ı tarihiye ile sabittir.

İhtiyar peder ve vâlidesine tam **itaat eden bahtiyar** bir veled, evlâdından aynı vaziyeti gördüğü gibi;

bedbaht bir veled eğer ebeveynini **rencide** etse, azab-ı uhrevîden başka, dünyada çok felâketlerle cezasını gördüğü, çok vukuatla sabittir.

Evet ihtiyarlara, masumlara, yalnız akrabasına bakmak değil; belki ehl-i iman (madem sır-ı imanla **uhuvvet-i hakikiye** var) onlara **rastgelse**, muhterem hasta ihtiyar ona muhtaç olsa, ruh u canla ona hizmet etmek İslâmiyetin **muktezasıdır**.

YİRMİBEŞİNCİ DEVA

Ey hasta kardeşler! Siz gayet nâfi' ve her derde deva ve hakikî lezzetli **kudsî** bir tiryak isterseniz, imanınızı inkişaf ettiriniz.

Yani **tövbe** ve istiğfar ile ve **namaz** ve ubudiyetle, o tiryak-ı kudsî olan imanı ve imandan gelen ilâcı istimal ediniz.

Evet dünyaya muhabbet ve alâka yüzünden güya âdeta ehl-i gafletin dünya gibi büyük, hasta, manevî bir vücudu **vardır**.

İman ise, o dünya gibi zeval ve firak **darbelerine, yara ve bere içinde olan** o manevî vücuduna **birden** şifa verip; yaralardan kurtarıp, hakikî şifa verdiğini pek çok risalelerde kat'î isbat etmişiz.

Başınızı ağrıtmamak için kısa kesiyorum.

İman ilâcı ise, **feraizi** mümkün oldukça **yerine getirmekle** tesirini gösteriyor.

Gaflet ve sefahet ve hevesat-ı nefsanîye ve lehviyat-ı **gayr-ı meşrua**, o tiryakın tesirini **meneder**.

Hastalık madem gafleti kaldırıyor, **iştihayı** kesiyor, gayr-ı meşru keyflere gitmeye **mani** oluyor; ondan istifade ediniz.

Hakikî imanın kudsî ilâçlarından ve nurlarından **tövbe** ve istiğfar ile, dua ve niyaz ile **istimal ediniz**.

Cenab-ı Hak sizlere şifa versin, hastalıklarınızı **keffaret-üz zünub** yapsın. Âmîn âmîn âmîn...

And they say: All praise be to God Who has guided us to this; never could we have found guidance if it had not been for the guidance of God; indeed, the Messengers of our Sustainer did bring the truth.

18 Qur'an, 7:43.

Glory be unto You! We have no knowledge save that which You have taught us; indeed, You are All-Knowing, All-Wise

19 Qur'an, 2:32.

O God! Grant blessings to our master Muhammad, the medicine for our hearts and their remedy, the good health of our bodies and their healing, the light of our eyes and their radiance, and to his Family and Companions, and grant them peace.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَيْنَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنْ
هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ
الْحَكِيمُ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ طِبِّ الْقُلُوبِ وَدَوَائِهَا وَ
عَافِيَةِ الْأَبْدَانِ وَشِفَائِهَا وَنُورِ الْأَبْصَارِ وَضِيَائِهَا وَعَلَى
آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

www.risaleglobal.com

The Seventeenth Letter [The Addendum to the Twenty-Fifth Flash]

A LETTER OF CONDOLENCE ON THE DEATH OF A CHILD

And in His Name, be He glorified! And there is nothing but it glorifies Him with praise.

My Dear Brother of the Hereafter, Hafiz Halid Efendi!

In the Name of God, the Merciful, the Compassionate. And give good news to the patient, * Those who when afflicted with calamity say: To God do we belong and to Him is our return.

1 Qur'an, 2:155-6

#62

My brother, your child's death saddened me. But, "the command is God's," contentment with **the Divine decree** and submission to **Divine Determining** is a mark of Islam.

May Almighty God **grant** you all patience.

And may He make **the deceased** a supporter and **intercessor** for you in the hereafter.

I shall explain Five Points which are truly good news and offer real **consolation** for you, and **pious** believers like you:

FIRST POINT

The meaning of the phrase, "immortal youths"

2 Qur'an, 56:17; 76:19.

in the All-Wise Qur'an is this: with this phrase, the verse indicates and gives the good news that

the children of believers who die before reaching **maturity** will remain perpetually as eternal, lovable children in a form **worthy of Paradise**;

#63

that they will be an everlasting means of happiness in the embrace of their fathers and mothers who go to Paradise;

that they will be **the means** for **ensuring** for their parents the sweetest of pleasures like loving and carressing children; that

all pleasurable things will be found in Paradise;

Onyedinci Mektub (Yirmibeşinci Lem'anın zeyli)

(Çocuk Ta'ziyenamesi)

بِاسْمِهِ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ

Aziz âhîret kardeşim Hâfız Hâlid Efendi!

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ
وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ

Kardeşim, çocuğun vefatı beni müteessir etti. Fakat **كَazaya** rıza, **kadere** teslim İslâmiyetin bir şiarıdır.

Cenab-ı Hak sizlere sabr-ı cemil **versin**.

Merhumu da, size zahîre-i âhîret ve **şefaattçi** yapсын.

Size ve sizin gibi **müttaki** mü'minlere büyük bir müjde ve hakikî bir **teselli** gösterecek "Beş Nokta"yı beyan ederiz:

BİRİNCİ NOKTA

Kur'an-ı Hakîm'de **وَلَدَانٌ مُخَلَّدُونَ** sırrı ve meali şudur ki:

Mü'minlerin kabl-el **bülüğ** vefat eden evlâdları, Cennet'te ebedî, sevimli, **Cennet'e lâıyk** bir surette daimî çocuk kalacaklarını..

ve Cennet'e giden peder ve vâlidelerinin kucaklarında ebedî medar-ı sürurları olacaklarını..

ve çocuk sevmek ve evlâd okşamak gibi en latif bir zevki, ebeveynine **temine medar** olacaklarını..

ve herbir lezzetli şey'in Cennet'te bulunduğunu..

that the statements of those who say that since Paradise is not the place for reproduction, there will be no loving and **caressing** of children are not correct;

and that **gaining** millions of years of pure, painfree loving and caressing of eternal children in place of a short time like ten years of loving children **mixed** with sorrows in this world is a great source of happiness for believers.

#64

SECOND POINT

One time, a man was **in prison**. They sent one of his **lovable** children to him.

The unhappy prisoner **suffered** both his own **sorrows**, and since he could not make the child comfortable, he was grieved also at his hardship.

Then the compassionate **ruler** sent a man to him with a message which said: "For sure this child is yours, but he is my **subject** and of my people.

I shall take him and look after him in a fine palace."

The man **wept** in anguish. He said: "I won't give you my child who is **my solace!**"

His friends said to him: "Your **grief** is **meaningless**.

If it is the child you **pity**, he will go to a spacious and happy palace in place of this dirty, **stinking**, distressing dungeon.

If you are grieved for yourself and are seeking your own benefits, if your child remains here,

#65

you will **suffer** much distress and pain at the child's difficulties in addition to your single **dubious**, temporary benefit.

If he goes there, it will be of manifold advantage for you,

for it will be the cause of **attracting** the king's mercy and will be an **intercessor** for you.

The king will want to make you meet with him. He surely will not send him to the prison so that you can see him;

he will **release** you from the prison, **summon** you to the palace, and allow you to meet with the child there.

On condition that you have **confidence** in the king and you **obey** him..."

My dear brother, like this **comparison**, you must think as follows, like other **believers** when their children die:

the child was **innocent**, and his Creator is All-Compassionate and All-Generous.

"Cennet tenasül yeri olmadığından, evlâd muhabbeti ve **okşaması** olmadığı"nı diyenlerin hükümleri hakikat olmadığını..

hem dünyada on senelik kısa bir zamanda teellümatla **karışık** evlâd sevmesine ve okşamasına bedel safi, elemsiz milyonlar sene ebedî evlâd sevmesini ve okşamasını **kazanmak**, ehl-i imanın en büyük bir medar-ı

saadeti olduğunu şu âyet-i kerime **وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ** cümlesiyle işaret ediyor ve müjde veriyor.

İKİNCİ NOKTA

Bir zaman bir zât, bir **zindanda** bulunuyor. **Sevimli** bir çocuğu yanına gönderilmiş.

O bîçare mahpus, hem kendi **elemi**ni **çekiyor**, hem veledinin istirahatını temin edemediği için, onun zahmetiyle müteallim oluyordu.

Sonra merhametkâr **hâkim** ona bir adam gönderir, der ki: "Şu çocuk çendan senin evlâdındır, fakat benim **raiyetim** ve milletimdir.

Onu ben alacağım, güzel bir sarayda beslettireceğim."

O adam **ağlar**, sızlar; "Benim medar-ı **tesellim** olan evlâdımı vermeyeceğim" der.

Ona arkadaşları der ki: "Senin **teessüratın manasızdır**.

Eğer sen çocuğa **acıyorsan**, çocuk şu mülevves, **ufûnetli**, sıkıntılı zindana bedel; ferahlı, saadetli bir saraya gidecek.

Eğer sen nefsin için müteessir oluyorsan, menfaatini arıyorsan; çocuk burada kalsa,

muvaakkaten **şüheli** bir menfaatinle beraber, çocuğun meşakkatlerinden çok sıkıntı ve elem **çekmek** var.

Eğer oraya gitse, sana bin menfaati var.

Çünkü padişahın merhametini **celbe** sebep olur, sana **sefaat**ı hükmüne geçer.

Padişah, onu seninle görüştürmek arzu edecek. Elbette görüşmek için onu zindana göndermeyecek,

belki seni zindandan **çıkartıp** o saraya **celbedecek**, çocukla görüştürecektir.

Şu şartla ki, padişaha **emniyetin** ve **itaatın** varsa..."

İşte şu **temsil** gibi, aziz kardeşim, senin gibi **mü'minlerin** evlâdı vefat ettikleri vakit şöyle düşünmeli:

Şu veled **masumdur**, onun Hâlıkı dahi Rahîm ve Kerim'dir.

He has taken him to His most perfect **grace** and mercy in place of my **deficient** up-bringing and compassion.

#66

He has released him from the grievous, **calamitous**, difficult prison of this world and sent him to the gardens of Paradise.

How happy for the child! If he had stayed in this world, who knows what **form** he would have taken.

Therefore, I do not pity him, I know him to be **fortunate**.

There remains the **benefits** for myself, and I don't pity myself for those, and I do not grieve and be **sorrowful**.

For if he had remained in the world, he would have **secured** ten years of a child's **temporary** love mixed with pains.

If he had been **righteous** and if he had been capable in the matters of the world, perhaps he would have helped me.

But with his death, he has become like an **intercessor** who is the **means** to ten million years of a child's love in eternal Paradise and to everlasting happiness.

Most certainly, one who loses some **dubious, immediate** benefit and gains a thousand certain, **postponed** benefits does not display grief and sorrow, he does not cry out in despair.

#67

THIRD POINT

The child who died was the creature, **possession**, servant, and together with all his members, **the artefact** of a Most Compassionate Creator,

and belonging to Him, was a friend of his parents, put temporarily under their supervision.

The Creator made the father and mother **servants** of the child.

In return for their services, He gave them pleasurable compassion as an immediate **wage**.

Now, if as **the requirement** of mercy and wisdom, that All-Compassionate Creator, Who owns nine hundred and ninety-nine shares out of a thousand of the child, takes the child from you and **puts an end** to your service, to cry out in grief and despair

due to that **apparent** single share in the face of the true owner of the thousand shares in a manner that recalls complaint, does not befit a believer; it befits rather the people of neglect and misguidance.

#68

FOURTH POINT

Benim **nâkıs** terbiye ve şefkatime bedel, gayet kâmil olan **inayet** ve rahmetine aldı.

Dünyanın elemli, **musibetli**, meşakkatli zindanından çıkarıp Cennet-ül Firdevsine gönderdi.

O çocuğa ne mutlu! Şu dünyada kalsaydı, kim bilir ne **şekle** girerdi?

Onun için ben ona acımıyorum, **bahtiyar** biliyorum.

Kaldı kendi nefsim için **menfaati** için, kendime dahi acımıyorum, elîm **müteessir** olmuyorum.

Çünkü dünyada kalsaydı, on senelik **muvakkat** elemle karışık bir evlâd muhabbeti **temin** edecekti.

Eğer **sâlih** olsaydı, dünya işinde muktedir olsaydı, belki bana yardım edecekti.

Fakat vefatıyla, ebedî Cennet'te on milyon sene bana evlâd muhabbetine medar ve saadet-i ebediyeye **vesile** bir **şefaâtçi** hükmüne geçer.

Elbette ve elbette **meşukuk, muaccel** bir menfaati kaybeden, muhakkak ve **müeccel** bin menfaati kazanan; elîm teessürat göstermez; me'yusane feryad etmez.

ÜÇÜNCÜ NOKTA

Vefat eden çocuk, bir Hâlık-ı Rahîm'in mahluku, **memlûkü**, abdi ve bütün heyetiyle onun **masnu'u** ve

ona ait olarak ebeveyninin bir arkadaşı idi ki; muvakkaten ebeveyninin nezaretine verilmiş.

Peder ve vâlideyi ona **hizmetkâr** etmiş.

Ebeveyninin o hizmetlerine **mukabil**, muaccel bir **ücret** olarak lezzetli bir şefkat vermiş.

Şimdi binden dokuzyüz doksandokuz hisse sahibi olan O Hâlık-ı Rahîm, **mukteza**-yı rahmet ve hikmet olarak o çocuğu senin elinden alsa, hizmetine **hâtime verse**;

surî bir hisse ile, hakikî bin hisse sahibine karşı şekvayı andıracak bir tarzda me'yusane hüzün ve feryad etmek ehl-i imana yakışmaz, belki ehl-i gaflet ve dalalete yakışıyor.

DÖRDÜNCÜ NOKTA

If the world had been eternal, and man was to have remained in it eternally, and **separation** had been eternal; grievous sorrow and despairing **woe** would have had some meaning.

But since this world is a **guest-house**, wherever the dead child has gone, you, and we too, shall go there.

Moreover, this death is not **particular** to him, it is a general highway.

And, since separation is not for ever, in the future, both in **the Intermediate Realm** and in the hereafter, he will be met with.

One must say, **the command is God's**. He gave him and He took him away.

One must say, "All praise be to God for every situation," and offer thanks in patience.

#69

FIFTH POINT

Compassion, one of the most **subtle**, beautiful, agreeable, and sweet **manifestations** of Divine mercy, is a luminous elixir.

It is much more direct than **passionate love**; it swiftly becomes a **means** to **union** with Almighty God.

Metaphorical love and worldly love **are transformed into** true love with the greatest difficulty, and find Almighty God,

but **compassion binds** the heart to Him in a shorter, purer **fashion** -and without difficulty.

Both father and mother love their child more than all the world.

When their child is taken from them, if they are fortunate and if they are true believers, its turns their faces from this world and finds **the True Bestower of Bounties**.

#70

It says: "Since the world is **transitory**, it is not worthy of the heart's **attachment**."

Wherever the child has gone, a person forms an attachment with that place, and this gains for him high **spiritual rank**.

The people of neglect and misguidance are deprived of the happiness and good news of these Five Points.

You can see from the following how grievous their situation is:

they see their only child in **the throes of death** and due to their imagining the world to be eternal

and as a result of their heedlessness and misguidance, they think death is non-existence and eternal separation.

Eğer dünya ebedî olsaydı, insan içinde ebedî kalsaydı ve **firak** ebedî olsaydı; elîmane teessürat ve me'yusane **teellümatın** bir manası olurdu.

Fakat madem dünya bir **misafirhanedir**; vefat eden çocuk nereye gitmişse, siz de biz de oraya gideceğiz.

Ve hem bu vefat ona **mahsus** değil, umumî bir caddedir.

Hem madem müfarakat dahi ebedî değil; ileride hem **berzahta**, hem Cennet'te görüşülecektir.

أَحْكُمُ لِلَّهِ demeli.. O verdi, O aldı.

"Elhamdülillahi alâküllihal" sabır ile şükretmeli.

BEŞİNCİ NOKTA

Rahmet-i İlahiyenin en **latif**, en güzel, en hoş, en şirin **cilvelerinden** olan şefkat; bir iksir-i nuranîdir.

Aşktan çok keskindir. Çabuk Cenab-ı Hakk'a **vusule vesile** olur.

Nasıl aşk-ı **mecazî** ve aşk-ı dünyevî pek çok müşkilâta aşk-ı hakikîye **inkılab eder**, Cenab-ı Hakk'ı bulur.

Öyle de **şefkat** -fakat müşkilâtsız- daha kısa, daha safi bir **tarzda** kalbi Cenab-ı Hakk'a **rabteder**.

Gerek peder ve gerek vâlîde, veledini bütün dünya gibi severler.

Veledi elinden alındığı vakit, eğer bahtiyar ise, hakikî ehl-i iman ise; dünyadan yüzünü çevirir, **Mün'im-i Hakikî'yi** bulur.

Der ki: "Dünya madem **fânîdir**, değmiyor **alâka-i kalbe**..."

Veledi nereye gitmişse oraya karşı bir alâka peyda eder, büyük **manevî** bir **hal** kazanır.

Ehl-i gaflet ve dalalet, şu beş hakikattaki saadet ve müjdeden mahrumdurlar.

Onların hali ne kadar elîm olduğunu şununla kıyas ediniz ki:

Bir ihtiyar hanım gayet sevdiği sevimli tek bir çocuğunu **sekeratta** görüp, dünyada tevehhüm-ü ebediyet hükmünce

gaflet veya dalalet neticesinde; mevti, adem ve firak-ı ebedî tasavvur ettiğinden,

They think of him in the earth of his grave in place of his soft bed, and due to their heedlessness or misguidance,

they do not think of the Paradise of mercy and heaven of bounty of the Most Compassionate of the Compassionate; you can see by **comparison** what **despairing sorrow** and grief they suffer.

yumuşak döşegine bedel kabrin toprağını düşünüp gaflet veya dalalet cihetiyle,

Erhamürrahimîn'in Cennet-i rahmetini, Firdevs-i nimetini düşünmediğinden, ne kadar **me'yusane bir hüzn** ve elem çektiğini **kıyas** edebilirsin.

www.risaleglobal.com

Whereas belief and Islam say to the believer: his All-Compassionate Creator will take this child of yours who is **in the throes of death** from this base world and take him to Paradise.

He will make him both an **intercessor** for you, and an eternal child.

Separation is temporary, do not worry. **Say, the command is God's. * To God do we belong and to Him shall we return,** and bear it patiently.

The Enduring One, He is the Enduring One!
Said Nursi

Fakat vesile-i saadet-i dâreyn olan iman ve İslâmiyet, mü'mine der ki: Şu **sekeratta** olan çocuğun Hâlık-ı Rahîmi, onu bu fâni dünyadan çıkarıp Cennetine götürecektir.

Hem sana **şefaatçı**, hem ebedî bir evlâd yapacak.

Müfarakat muvakkattır, merak etme;

أَلْحِمْ لِلَّهِ إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

de, sabret.

أَلْبَاقِي هُوَ الْبَاقِي

Said Nursî